

.. Rigveda Mandala 5 ..

॥ ऋग्वेदः मण्डलं ५ ॥

अबो॑ध्यग्निः॑ समिधा॑ जनानां॑ प्रति॑ धेनुमिवायतीमुषासम् ।
य॒ह्ना इ॒व प्र व॒यामुज्जि॑हानाः॒ प्र भान॑वः॒ सि॒स्रते॑ नाकमच्छ॑ ॥ ५.००१.०१
अबो॑धि होता॑ यजथाय॑ देवानूर्ध्वो॑ अग्निः॒ सुमनाः॑ प्रातरस्थात् ।
समि॑द्धस्य॒ रुश॑ददर्शि॒ पाजो॑ महान्देवस्तमसो॑ निरमोचि ॥ ५.००१.०२
यदी॑ गणस्य॑ रशनामजीगः॑ शुचिरङ्क॑ते शुचिभिर्गोभि॑रग्निः ।
आह॑क्षिणा युज्यते वाजयन्त्यु॑त्तानामूर्ध्वो॑ अधयज्जुहूभिः ॥ ५.००१.०३
अग्नि॑मच्छा॑ देवयतां॑ मनांसि॑ चक्षुषीव॑ सूर्ये॑ सं चरन्ति ।
यदी॑ सुवाते॒ उषसा॑ विरूपे॒ श्वेतो॑ वाजी जायते॒ अग्रे॑ अह्नाम् ॥ ५.००१.०४
जनि॑ष्ट हि जे॒न्यो अग्रे॑ अह्ना॑ हितो॒ हितेष्व॑रुषो वनेषु ।
दमे॑दमे सप्त॒ रत्ना दधानो॑ऽग्निर्होता॒ नि षसा॑दा यजीयान् ॥ ५.००१.०५
अग्नि॑र्होता॒ न्यसीद॑द्यजीयानुपस्थे॑ मातुः॒ सुर॑भा उ॑ लोके ।
युवा॑ क॒विः पु॑रुनिष्ठ॒ ऋता॑वा॒ धर्ता॑ कृ॒ष्टीना॑मुत मध्य॑ इद्धः ॥ ५.००१.०६
प्र णु॑ त्यं विप्रमध्वरेषु॑ साधुमग्निं॑ होतारमीळते॒ नमो॑भिः ।
आ यस्त॑तान॒ रोद॑सी॒ ऋते॑न॒ नित्यं॑ मृजन्ति॒ वाजिनं॑ घृतेन॑ ॥ ५.००१.०७
मा॒र्जा॒ल्यो मृ॑ज्यते॒ स्वे द॑म॒नाः क॑विप्रशस्तो॒ अति॑थिः॒ शिवो॑ नः ।
सह॑स्रशृङ्गो वृषभस्तदो॒जा विश्वा॑ अ॒ग्ने सह॑सा प्रास्यन्त्यान् ॥ ५.००१.०८
प्र सद्यो॑ अ॒ग्ने अत्ये॑ष्यन्त्याना॒विर्य॑स्मै॒ चारु॑तमो बभूथ॑ ।
ई॒ळे॒न्यो व॑पुष्यो॒ विभा॑वा॒ प्रियो॑ विशामति॒थिर्मानु॑षीणाम् ॥ ५.००१.०९
तुभ्यं॑ भरन्ति॒ क्षितयो॑ यविष्ठ॒ बलि॑म॒ग्ने अ॒न्तित॑ ओत दूरात् ।
आ भ॑न्दिष्ठस्य सुमतिं॑ चि॒किद्धि॑ बृह॒त्ते अ॒ग्ने महि॑ शर्म॒ भद्र॑म् ॥ ५.००१.१०
आद्य॑ रथं॒ भानु॑मो॒ भानु॑मन्तम॒ग्ने तिष्ठ॑ यजतेभिः॒ सम॑न्तम् ।
वि॒द्वान्प॑थीनामुर्व॒न्तरि॑क्षमेह॒ देवान्ह॑विरद्याय॒ वक्षि॑ ॥ ५.००१.११
अवो॑चाम॒ क्वये॑ मे॒ध्याय॑ वचो॒ वन्दारु॑ वृषभाय॒ वृष्णे॑ ।
गवि॑ष्ठिरो॒ नमसा॑ स्तोम॒ग्नेनौ॑ दि॒वीव॑ रु॒क्ममु॑ख्यञ्चम॒श्रेत् ॥ ५.००१.१२

कु॒मा॒रं मा॒ता यु॑वतिः॒ समु॑ब्धं गुहा॑ बिभर्ति॒ न द॑दाति पि॒त्रे ।
अनी॑कमस्य॒ न मि॑नज्जनासः॒ पुरः॑ पश्यन्ति॒ निहि॑तम॒रतौ॑ ॥ ५.००२.०१
कमे॑तं त्वं यु॒वते॑ कु॒मा॒रं पे॑षी॒ बिभ॑र्षि॒ महि॑षी जजान ।
पूर्वी॑हि॒ गर्भः॑ श॒रदो॑ वव॒र्धाप॑श्यं जा॒तं यद॑सू॒त मा॒ता ॥ ५.००२.०२
हि॒रण्य॑दन्तं शुचि॒वर्ण॑मारा॒त्क्षेत्रा॑दपश्य॒मायु॑धा॒ मिमा॑नम् ।
द॒दानो॑ अ॒स्मा अ॒मृतं॑ वि॒पृक्व॑त्किं॒ माम॑नि॒न्द्राः कृ॑णवन्ननु॒क्थाः ॥ ५.००२.०३

क्षेत्रादपश्यं सनुतश्चरन्तं सुमदूथं न पुरु शोभमानम् ।
 न ता अंगृभ्रन्नजनिष्ट हि षः पलिक्नीरिद्युवतयो भवन्ति ॥ ५.००२.०४
 के मे मर्यकं वि यवन्त गोभिर्न येषां गोपा अरणश्चिदास ।
 य ई जगृभुरव ते सृजन्त्वाजाति पश्च उप नश्चिकित्वान् ॥ ५.००२.०५
 वसां राजानं वसति जनानामरातयो नि दधुर्मर्त्येषु ।
 ब्रह्माण्यत्रैव तं सृजन्तु निन्दितारो निन्द्यासो भवन्तु ॥ ५.००२.०६
 शुनश्चिच्छेपं निदितं सहस्रादूपादमुञ्चो अशमिष्ट हि षः ।
 एवास्मदग्ने वि मुमुग्धि पाशान्होतश्चिकित्व इह तू निषद्य ॥ ५.००२.०७
 हृणीयमानो अप हि मदैयेः प्र मे देवानां व्रतपा उवाच ।
 इन्द्रो विद्वां अनु हि त्वा चक्ष तेनाहमग्ने अनुशिष्ट आगाम् ॥ ५.००२.०८
 वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा ।
 प्रादेवीर्मायाः सहते दुरेवाः शिशीति शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥ ५.००२.०९
 उत स्वानासो दिवि षन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्तवा उ ।
 मदे चिदस्य प्र रुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः ॥ ५.००२.१०
 एतं ते स्तोमं तुविजात विप्रो रथं न धीरः स्वपा अतक्षम् ।
 यदीदग्ने प्रति त्वं देव हर्याः स्वर्वतीरप एना जयेम ॥ ५.००२.११
 तुविग्रीवो वृषभो वावृधानोऽशत्र्वर्ष्यः समजाति वेदः ।
 इतीममग्निममृता अवोचन्बर्हिष्मते मनवे शर्म यंसद्विष्मते मनवे शर्म यंसत् ॥ ५.००२.१२

त्वमग्ने वरुणो जायसे यत्त्वं मित्रो भवसि यत्समिद्धः ।
 त्वे विश्वे सहसस्पुत्र देवास्त्वमिन्द्रो दाशुषे मर्त्याय ॥ ५.००३.०१
 त्वमर्यमा भवसि यत्कनीनां नाम स्वधावन्गुह्यं विभर्षि ।
 अञ्जन्ति मित्रं सुधितं न गोभिर्यद्वम्पती समनसा कृणोषि ॥ ५.००३.०२
 तव श्रिये मरुतो मर्जयन्त रुद्र यत्ते जनिम चारु चित्रम् ।
 पदं यद्विष्णोरुपमं निधाय तेन पासि गुह्यं नाम गोनाम् ॥ ५.००३.०३
 तव श्रिया सुदृशो देव देवाः पुरु दधाना अमृतं सपन्त ।
 होतारमग्निं मनुषो नि षेदुर्दशस्यन्त उशिजः शंसमायोः ॥ ५.००३.०४
 न त्वद्धोता पूर्वं अग्ने यजीयान्न काव्यैः परो अस्ति स्वधावः ।
 विशश्च यस्या अतिथिर्भवासि स यज्ञेन वनवद्देव मर्तान् ॥ ५.००३.०५
 वयमग्ने वनुयाम त्वोता वसूयवो हविषा बुध्यमानाः ।
 वयं समर्ये विदथेष्वह्ना वयं राया सहसस्पुत्र मर्तान् ॥ ५.००३.०६
 यो न आगो अभ्येनो भरात्यधीदघमघशंसि दधात ।
 जही चिकित्वो अभिशस्तिमेतामग्ने यो नो मर्चयति द्वयेन ॥ ५.००३.०७
 त्वामस्या व्युषि देव पूर्वं दूतं कृण्वाना अयजन्त हव्यैः ।
 संस्थे यदग्न ईयसे रयीणां देवो मर्तेर्वसुभिरिध्यमानः ॥ ५.००३.०८
 अव स्पृधि पितरं योधि विद्वान्पुत्रो यस्ते सहसः सून ऊहे ।

कदा चिकित्वो अभि चक्षसे नोऽग्ने कदा ऋतचिद्यातयासे ॥ ५.००३.०९
 भूरि नाम वन्दमानो दधाति पिता वसो यदि तज्जोषयासे ।
 कुविद्वेवस्य सहसा चकानः सुम्नमग्निर्वनते वावृधानः ॥ ५.००३.१०
 त्वमङ्ग जरितारं यविष्ठ विश्वान्यग्ने दुरितातिं पर्षि ।
 स्तेना अदृश्रन्निपवो जनासोऽज्ञातकेता वृजिना अभूवन् ॥ ५.००३.११
 इमे यामासस्त्वद्रिगभूवन्वसवे वा तदिदागो अवाचि ।
 नाहायमग्निर्भिशस्तये नो न रीषते वावृधानः परा दात् ॥ ५.००३.१२

त्वामग्ने वसुपतिं वसूनामभि प्र मन्दे अध्वरेषु राजन् ।
 त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभि प्याम पृत्सुतीर्मर्त्यानाम् ॥ ५.००४.०१
 हव्यवाळग्निरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको अस्मे ।
 सुगाहपत्याः समिषो दिदीह्यस्मद्रयश्रक्सं मिमीहि श्रवांसि ॥ ५.००४.०२
 विशां क्विं विशपतिं मानुषीणां शुचिं पावकं घृतपृष्ठमग्निम् ।
 नि होतारं विश्वविदं दधिध्वे स देवेषु वनते वार्याणि ॥ ५.००४.०३
 जुषस्वाग्ने इळया सजोषा यतमानो रश्मिभिः सूर्यस्य ।
 जुषस्व नः समिधं जातवेद आ च देवान्हविरद्याय वक्षि ॥ ५.००४.०४
 जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोण इमं नो यज्ञमुप याहि विद्वान् ।
 विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामा भरा भोजनानि ॥ ५.००४.०५
 वधेन दस्युं प्र हि चातयस्व वयः कृण्वानस्तन्वेऽस्वायै ।
 पिपर्षि यत्सहसस्पुत्र देवान्तसो अग्ने पाहि नृतम वाजे अस्मान् ॥ ५.००४.०६
 वयं ते अग्न उक्थैर्विधेम वयं हव्यैः पावक भद्रशोचे ।
 अस्मे रयिं विश्ववारं समिन्वास्मे विश्वानि द्रविणानि धेहि ॥ ५.००४.०७
 अस्माकमग्ने अध्वरं जुषस्व सहसः सूनो त्रिषधस्थ हव्यम् ।
 वयं देवेषु सुकृतः स्याम शर्मणा नस्त्रिवरूथेन पाहि ॥ ५.००४.०८
 विश्वानि नो दुर्गाहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरितातिं पर्षि ।
 अग्ने अत्रिवन्नमसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम् ॥ ५.००४.०९
 यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि ।
 जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्याम् ॥ ५.००४.१०
 यस्मै त्वं सुकृते जातवेद उ लोकमग्ने कृणवः स्योनम् ।
 अश्विनं स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तं रयिं नशते स्वस्ति ॥ ५.००४.११

सुसमिद्धाय शोचिषे घृतं तीव्रं जुहोतन ।
 अग्नये जातवेदसे ॥ ५.००५.०१
 नराशंसः सुषूदतीमं यज्ञमदाभ्यः ।
 कविर्हि मधुहस्त्यः ॥ ५.००५.०२
 ईळितो अग्न आ वहेन्द्रं चित्रमिह प्रियम् ।

सुखै रथेभिस्तये ॥ ५.००५.०३
 ऊर्णम्रदा वि प्रथस्वाभ्यर्का अनूषत ।
 भवा नः शुभ्र सातये ॥ ५.००५.०४
 देवीर्द्वारो वि श्रयध्वं सुप्रायणा न ऊतये ।
 प्रप्र यज्ञं पृणीतन ॥ ५.००५.०५
 सुप्रतीके वयोवृधा यद्ही ऋतस्य मातरा ।
 दोषामुषासमीमहे ॥ ५.००५.०६
 वातस्य पत्मन्नीळिता दैव्या होतारा मनुषः ।
 इमं नो यज्ञमा गतम् ॥ ५.००५.०७
 इळा सरस्वती मही तिस्रो देवीर्मयोभुवः ।
 बर्हिः सीदन्त्वस्त्रिधः ॥ ५.००५.०८
 शिवस्त्वष्टरिहा गहि विभुः पोष उत त्मना ।
 यज्ञेयज्ञे न उदव ॥ ५.००५.०९
 यत्र वेत्थ वनस्पते देवानां गुह्या नामानि ।
 तत्र हव्यानि गामय ॥ ५.००५.१०
 स्वाहाग्नये वरुणाय स्वाहेन्द्राय मरुद्भ्यः ।
 स्वाहा देवेभ्यो हविः ॥ ५.००५.११

अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं यन्ति धेनवः ।
 अस्तमर्वन्त आशवोऽस्तं नित्यासो वाजिन इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०१
 सो अग्निर्यो वसुगुणे सं यमायन्ति धेनवः ।
 समर्वन्तो रघुद्रुवः सं सुजातासः सूरय इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०२
 अग्निर्हि वाजिनं विशे ददाति विश्वर्षणिः ।
 अग्नी राये स्वाभुवं स प्रीतो याति वार्यमिषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०३
 आ ते अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।
 यद्ध स्या ते पनीयसी समिद्दीदयति द्यवीषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०४
 आ ते अग्न ऋचा हविः शुक्रस्य शोचिषस्पते ।
 सुश्वन्द्र दस्म विशपते हव्यवाट् तुभ्यं हूयत इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०५
 प्रो त्ये अग्नयोऽग्निषु विश्वं पुष्यन्ति वार्यम् ।
 ते हिन्विरे त इन्विरे त इषण्यन्त्यानुषगिषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०६
 तव त्ये अग्ने अर्चयो महिं ब्राधन्त वाजिनः ।
 ये पत्वभिः शफानां ब्रजा भुरन्त गोनामिषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०७
 नवा नो अग्न आ भर स्तोतृभ्यः सुक्षितीरिषः ।
 ते स्याम य आनूचुस्त्वाद्दृतासो दमेदम इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०८
 उभे सुश्वन्द्र सर्पिषो दवीं श्रीणीष आसनि ।
 उत्तो न उत्पूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.०९

एवाँ अग्निमर्जुर्यमुर्गीर्भिर्यज्ञेभिरानुषक ।
दधदस्मे सुवीर्यमुत त्यदाश्चश्च्यमिषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ ५.००६.१०

सखायः सं वः सम्यञ्चमिषं स्तोमं चाग्नये ।
वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नप्त्रे सहस्वते ॥ ५.००७.०१
कुत्रा चिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदने ।
अहन्तश्चिद्यमिन्धते संजनयन्ति जन्तवः ॥ ५.००७.०२
सं यदेषो वनामहे सं ह्व्या मानुषाणाम् ।
उत द्युम्नस्य शवस ऋतस्य रश्मिमा ददे ॥ ५.००७.०३
स स्मा कृणोति केतुमा नक्तं चिदूर आ सते ।
पावको यद्वनस्पतीन्प्र स्मा मिनात्यजरः ॥ ५.००७.०४
अव स्म यस्य वेषणे स्वेदं पथिषु जुह्वति ।
अभीमह स्वर्जन्यं भूमा पृष्ठेव रुरुहुः ॥ ५.००७.०५
यं मर्त्यैः पुरुस्पृहं विदद्विष्वस्य धायसे ।
प्र स्वादनं पितृनामस्ततातिं चिदायवे ॥ ५.००७.०६
स हि ष्मा धन्वाक्षितं दाता न दात्या पशुः ।
हिरिश्मश्रुः शुचिदन्नभुरनिभृष्टतविषिः ॥ ५.००७.०७
शुचिः ष्म यस्मा अत्रिवत्प्र स्वधितीव रीयते ।
सुषूरसूत माता क्राणा यदानशे भगम् ॥ ५.००७.०८
आ यस्ते सर्पिरासुतेऽग्ने शमस्ति धायसे ।
ऐषु द्युम्नमुत श्रव आ चित्तं मर्त्येषु धाः ॥ ५.००७.०९
इति चिन्मन्युमध्रिजस्त्वादातमा पशुं ददे ।
आदग्ने अपृणतोऽत्रिः सासह्याद्दस्यूनिषः सासह्यान्नृन् ॥ ५.००७.१०

त्वामग्न ऋतायवः समीधिरे प्रत्नं प्रत्नास ऊतये सहस्कृत ।
पुरुश्चन्द्रं यजतं विश्वधायसं दमूनसं गृहपतिं वरेण्यम् ॥ ५.००८.०१
त्वामग्ने अतिथिं पूव्यं विशः शोचिष्केशं गृहपतिं नि षेदिरे ।
बृहत्केतुं पुरुरूपं धनस्पृतं सुशर्माणं स्ववसं जरद्विषम् ॥ ५.००८.०२
त्वामग्ने मानुषीरीळते विशो होत्राविदं विविचिं रत्नधातमम् ।
गुहा सन्तं सुभग विश्वदर्शतं तुविष्वणसं सुयजं घृतश्रियम् ॥ ५.००८.०३
त्वामग्ने धर्णसिं विश्वधा वयं गीर्भिर्गृणन्तो नमसोप सेदिम ।
स नो जुषस्व समिधानो अङ्गिरो देवो मर्तस्य यशसा सुदीतिभिः ॥ ५.००८.०४
त्वामग्ने पुरुरूपो विशेविशे वयो दधासि प्रत्नथा पुरुष्टुत ।
पुरुण्यन्ना सहसा वि राजसि त्विषिः सा ते तित्विषाणस्य नाधृषे ॥ ५.००८.०५
त्वामग्ने समिधानं यविष्य देवा दूतं चक्रिरे हव्यवाहनम् ।
उरुज्रयसं घृतयोनिमाहुतं त्वेष चक्षुर्दधिरे चोदयन्मति ॥ ५.००८.०६

त्वामग्ने प्रदिव आहुतं घृतैः सुम्नायवः सुषमिधा समीधिरे ।
स वावृधान ओषधीभिरुक्षितोऽभि ज्रयांसि पार्थिवा वि तिष्ठसे ॥ ५.००८.०७

त्वामग्ने हविष्मन्तो देवं मर्तास ईळते ।
मन्ये त्वा जातवेदसं स हव्या वक्ष्यानुषक् ॥ ५.००९.०१
अग्निर्होता दास्वतः क्षयस्य वृक्तबर्हिषः ।
सं यज्ञासश्चरन्ति यं सं वाजासः श्रवस्यवः ॥ ५.००९.०२
उत स्म यं शिशुं यथा नवं जनिष्टारणी ।
धर्तारं मानुषीणां विशामग्निं स्वध्वरम् ॥ ५.००९.०३
उत स्म दुर्गृभीयसे पुत्रो न ह्यार्याणाम् ।
पुरू यो दग्धासि वनाग्ने पशुर्न यवसे ॥ ५.००९.०४
अध स्म यस्यार्चयः सम्यक्संयन्ति धूमिनः ।
यदीमहं त्रितो दिव्युप ध्मातेव धमति शिशीति ध्मातरी यथा ॥ ५.००९.०५
तवाहमग्ने ऊतिभिर्मित्रस्य च प्रशस्तिभिः ।
द्वेषोयुतो न दुरिता तुर्याम मर्त्यानाम् ॥ ५.००९.०६
तं नो अग्ने अभी नरो रयिं सहस्व आ भर ।
स क्षेपयत्स पोषयद्बुवद्वाजस्य सातये उत्तैधि पृतसु नो वृधे ॥ ५.००९.०७

अग्ने ओजिष्ठमा भर द्युम्नमस्मभ्यमग्निगो ।
प्र नो राया परीणसा रत्सि वाजाय पन्थाम् ॥ ५.०१०.०१
त्वं नो अग्ने अद्भुतं क्रत्वा दक्षस्य मंहना ।
त्वे असुर्यश्मारुहत्क्राणा मित्रो न यज्ञियः ॥ ५.०१०.०२
त्वं नो अग्ने एषां गयं पुष्टिं च वर्धय ।
ये स्तोमेभिः प्र सूरयो नरो मघान्यानशुः ॥ ५.०१०.०३
ये अग्ने चन्द्र ते गिरः शुम्भन्त्यश्चराधसः ।
शुष्मेभिः शुष्मिणो नरो दिवश्चिद्येषां बृहत्सुकीर्तिर्बोधति त्मना ॥ ५.०१०.०४
तव त्ये अग्ने अर्चयो भ्राजन्तो यन्ति धृष्णुया ।
परिज्मानो न विद्युतः स्वानो रथो न वाजयुः ॥ ५.०१०.०५
नू नो अग्ने ऊतये सबाधसश्च रातये ।
अस्माकासश्च सूरयो विश्वा आशास्तरिषणि ॥ ५.०१०.०६
त्वं नो अग्ने अङ्गिरः स्तुतः स्तवान् आ भर ।
होतर्विभ्वासहं रयिं स्तोतृभ्यः स्तवसे च न उत्तैधि पृतसु नो वृधे ॥ ५.०१०.०७

जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविरग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे ।
घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति भरतेभ्यः शुचिः ॥ ५.०११.०१
यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समीधिरे ।

इन्द्रेण देवैः सरथं स बर्हिषि सीदन्नि होता यजथाय सुक्रतुः ॥ ५.०११.०२
 असम्मृष्टो जायसे मात्रोः शुचिर्मन्द्रः कविरुदतिष्ठो विवस्वतः ।
 घृतेन त्वावर्धयन्नग्न आहुत धूमस्ते केतुरभवद्विवि श्रितः ॥ ५.०११.०३
 अग्निर्नो यज्ञमुप वेतु साधुयाग्निं नरो वि भरन्ते गृहेगृहे ।
 अग्निर्दूतो अभवद्धव्यवाहनोऽग्निं वृणाना वृणते कविक्रतुम् ॥ ५.०११.०४
 तुभ्येदमग्ने मधुमत्तमं वचस्तुभ्यं मनीषा इयमस्तु शं हृदे ।
 त्वां गिरः सिन्धुमिवावनीर्महीरा पृणन्ति शवसा वर्धयन्ति च ॥ ५.०११.०५
 त्वामग्ने अङ्गिरसो गुहा हितमन्वाविन्दञ्छ्रियाणं वनेवने ।
 स जायसे मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः ॥ ५.०११.०६

प्रागनये बृहते यज्ञियाय ऋतस्य वृष्णे असुराय मन्म ।
 घृतं न यज्ञ आस्येऽ सुपूतं गिरं भरे वृषभाय प्रतीचीम् ॥ ५.०१२.०१
 ऋतं चिकित्वा ऋतमिच्चिकिद्धयुतस्य धारा अनु तृन्धि पूर्वीः ।
 नाहं यातुं सहसा न द्वयेन ऋतं सपाम्यरुषस्य वृष्णः ॥ ५.०१२.०२
 कया नो अग्न ऋतयन्नतेन भुवो नवेदा उचथस्य नव्यः ।
 वेदा मे देव ऋतुपा ऋतूनां नाहं पतिं सनितुरस्य रायः ॥ ५.०१२.०३
 के ते अग्ने रिपवे बन्धनासः के पायवः सनिषन्त द्युमन्तः ।
 के धासिमग्ने अनृतस्य पान्ति क आसतो वचसः सन्ति गोपाः ॥ ५.०१२.०४
 सखायस्ते विषुणा अग्न एते शिवासः सन्तो अशिवा अभूवन् ।
 अधूर्षत स्वयमेते वचोभिर्ऋजूयते वृजिनानि ब्रुवन्तः ॥ ५.०१२.०५
 यस्ते अग्ने नमसा यज्ञमीदृ ऋतं स पात्यरुषस्य वृष्णः ।
 तस्य क्षयः पृथुरा साधुरेतु प्रसर्षाणस्य नहुषस्य शेषः ॥ ५.०१२.०६

अर्चन्तस्त्वा हवामहेऽर्चन्तः समिधीमहि ।
 अग्ने अर्चन्त ऊतये ॥ ५.०१३.०१
 अग्नेः स्तोमं मनामहे सिध्रमद्य दिविस्पृशः ।
 देवस्य द्रविणस्यवः ॥ ५.०१३.०२
 अग्निर्जुषत नो गिरो होता यो मानुषिष्वा ।
 स यक्षद्वैव्यं जनम् ॥ ५.०१३.०३
 त्वमग्ने सप्रथा असि जुष्टो होता वरेण्यः ।
 त्वया यज्ञं वि तन्वते ॥ ५.०१३.०४
 त्वामग्ने वाजसातमं विप्रा वर्धन्ति सुष्टुतम् ।
 स नो रास्व सुवीर्यम् ॥ ५.०१३.०५
 अग्ने नेमिररा इव देवास्त्वं परिभूरसि ।
 आ राधाश्चित्रमृञ्जसे ॥ ५.०१३.०६

अग्निं स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम् ।
 हव्या देवेषु नो दधत् ॥ ५.०१४.०१
 तमध्वरेष्वीळते देवं मर्ता अमर्त्यम् ।
 यजिष्ठं मानुषे जने ॥ ५.०१४.०२
 तं हि शश्वन्त ईळते स्रुचा देवं घृतश्रुता ।
 अग्निं हव्याय वोळ्हवे ॥ ५.०१४.०३
 अग्निर्जातो अरोचत घ्नन्दस्युञ्ज्योतिषा तमः ।
 अविन्दद्गा अपः स्वः ॥ ५.०१४.०४
 अग्निमीळैन्यं क्विं घृतपृष्ठं सपर्यत ।
 वेतु मे शृणवद्धवम् ॥ ५.०१४.०५
 अग्निं घृतेन वावृधुः स्तोमेभिर्विश्वचर्षणिम् ।
 स्वाधीभिर्वचस्युभिः ॥ ५.०१४.०६

प्र वेधसे क्वये वेद्याय गिरं भरे यशसे पूर्व्याय ।
 घृतप्रसक्तो असुरः सुशेवो रायो धर्ता धरुणो वस्वो अग्निः ॥ ५.०१५.०१
 ऋतेन ऋतं धरुणं धारयन्त यज्ञस्य शके परमे व्योमन् ।
 दिवो धर्मन्धरुणे सेदुषो नृञ्जतैरजातां अभि ये ननक्षुः ॥ ५.०१५.०२
 अडहोयुवस्तन्वस्तन्वते वि वयो महद्दुष्टरं पूर्व्याय ।
 स संवतो नवाजातस्तुतुर्यात्सिद्धं न क्रुद्धमभितः परिष्टुः ॥ ५.०१५.०३
 मातेव यद्भरसे पप्रथानो जनंजनं धायसे चक्षसे च ।
 वयोवयो जरसे यद्धानः परित्मना विषुरूपो जिगासि ॥ ५.०१५.०४
 वाजो नु ते शवसस्पात्वन्तमुरुं दोर्घं धरुणं देव रायः ।
 पदं न तायुर्गुहा दधानो महो राये चितयन्नत्रिमस्पः ॥ ५.०१५.०५

बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्नये ।
 यं मित्रं न प्रशस्तिभिर्मर्तासो दधिरे पुरः ॥ ५.०१६.०१
 स हि द्युभिर्जनानां होता दक्षस्य बाह्वोः ।
 वि हव्यमग्निरानुषगभगो न वारमृणवति ॥ ५.०१६.०२
 अस्य स्तोमे मघोनः सख्ये वृद्धशोचिषः ।
 विश्वा यस्मिन्तुविष्वणि समये शुष्ममादधुः ॥ ५.०१६.०३
 अधा ह्यग्न एषां सुवीर्यस्य मंहना ।
 तमिदृहं न रोदसी परिश्रवो बभूवतुः ॥ ५.०१६.०४
 नू न एहि वार्यमग्ने गृणान आ भर ।
 ये वयं ये च सूरयः स्वस्ति धामहे सचोतैधि पृत्सु नो वृधे ॥ ५.०१६.०५

आ यज्ञैर्देव मर्त्यं इत्था तव्यांसमृतये ।

अग्निं कृते स्वध्वरे पूरुरीळीतावसे ॥ ५.०१७.०१
 अस्य हि स्वयंशस्तर आसा विधर्मन्मन्यसे ।
 तं नाकं चित्रशोचिषं मन्द्रं परो मनीषया ॥ ५.०१७.०२
 अस्य वासा उ अर्चिषा य आयुक्त तुजा गिरा ।
 दिवो न यस्य रेतसा बृहच्छोचन्त्यर्चयः ॥ ५.०१७.०३
 अस्य ऋत्वा विचेतसो दस्मस्य वसु रथ आ ।
 अधा विश्वासु हव्योऽग्निर्विक्षु प्र शस्यते ॥ ५.०१७.०४
 नू न इद्धि वार्यमासा सचन्त सूरयः ।
 ऊर्जा नपादभिष्टये पाहि शग्धि स्वस्तय उतैधि पृतसु नो वृधे ॥ ५.०१७.०५

प्रातरग्निः पुरुप्रियो विशः स्तवेतातिथिः ।
 विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्तेषु रण्यति ॥ ५.०१८.०१
 द्विताय मृक्तवाहसे स्वस्य दक्षस्य मंहना ।
 इन्दुं स धत्त आनुषक्स्तोता चित्ते अमर्त्य ॥ ५.०१८.०२
 तं वो दीर्घायुशोचिषं गिरा हुवे मघोनाम् ।
 अरिष्टो येषां रथो व्यश्वदावन्नीयते ॥ ५.०१८.०३
 चित्रा वा येषु दीधितिरासन्नृक्था पान्ति ये ।
 स्तीणं बर्हिः स्वर्णरे श्रवांसि दधिरे परि ॥ ५.०१८.०४
 ये मे पञ्चाशतं ददुरश्वानां सधस्तुति ।
 द्युमदग्ने महि श्रवो बृहत्कृधि मघोनां नृवदमृत नृणाम् ॥ ५.०१८.०५

अभ्यवस्थाः प्र जायन्ते प्र वरेर्व्रिश्चिकेत ।
 उपस्थे मातुर्वि चष्टे ॥ ५.०१९.०१
 जुहुरे वि चितयन्तोऽनिमिषं नृम्णं पान्ति ।
 आ दृळ्हां पुरं विविशुः ॥ ५.०१९.०२
 आ श्वेत्रेयस्य जन्तवो द्युमद्वर्धन्त कृष्टयः ।
 निष्कग्रीवो बृहदुक्थ एना मध्वा न वाजयुः ॥ ५.०१९.०३
 प्रियं दुग्धं न काम्यमजामि जाम्योः सचा ।
 घर्मो न वाजजठरोऽदब्धः शश्वतो दभः ॥ ५.०१९.०४
 क्रीळन्नो रश्म आ भुवः सं भस्मना वायुना वेविदानः ।
 ता अस्य सन्धुषजो न तिग्माः सुसंशिता वक्ष्यो वक्षणेस्थाः ॥ ५.०१९.०५

यमग्ने वाजसातम त्वं चिन्मन्यसे रयिम् ।
 तं नो गीर्भिः श्रवाय्यं देवत्रा पनया युजम् ॥ ५.०२०.०१
 ये अग्ने नेरयन्ति ते वृद्धा उग्रस्य शवसः ।
 अप द्वेषो अप हरोऽन्यव्रतस्य सश्वरे ॥ ५.०२०.०२

होतारं त्वा वृणीमहेऽग्ने दक्षस्य साधनम् ।
 यज्ञेषु पूव्यं गिरा प्रयस्वन्तो हवामहे ॥ ५.०२०.०३
 इत्था यथा त ऊतये सहसावन्दिवेदिवे ।
 राय ऋताय सुक्रतो गोभिः प्याम सधमादो वीरैः स्याम सधमादः ॥ ५.०२०.०४

मनुष्वत्त्वा नि धीमहि मनुष्वत्समिधीमहि ।
 अग्ने मनुष्वर्दाङ्गिरो देवान्देवयते यज ॥ ५.०२१.०१
 त्वं हि मानुषे जनेऽग्ने सुप्रीत इध्यसे ।
 स्रुचस्त्वा यन्त्यानुषक्सुजात सर्पिरासुते ॥ ५.०२१.०२
 त्वां विश्वे सजोषसो देवासो दूतमक्रत ।
 सपर्यन्तस्त्वा कवे यज्ञेषु देवमीळते ॥ ५.०२१.०३
 देवं वो देवयज्ययाग्निमीळीत मर्त्यैः ।
 समिद्धः शुक्र दीदिहृतस्य योनिमासदः ससस्य योनिमासदः ॥ ५.०२१.०४

प्र विश्वसामन्नत्रिवदचां पावकशोचिषे ।
 यो अध्वरेष्वीड्यो होता मन्द्रतमो विशि ॥ ५.०२२.०१
 न्यश्रुगिनं जातवेदसं दधाता देवमृत्विजम् ।
 प्र यज्ञ एत्वानुषगद्या देवव्यचस्तमः ॥ ५.०२२.०२
 चिकित्विन्मनसं त्वा देवं मर्तास ऊतये ।
 वरेण्यस्य तेऽवस इयानासो अमन्महि ॥ ५.०२२.०३
 अग्ने चिकिद्ध्यश्रुस्य न इदं वचः सहस्य ।
 तं त्वा सुशिप्र दम्पते स्तोमैर्वर्धन्त्यत्रयो गीर्भिः शुम्भन्त्यत्रयः ॥ ५.०२२.०४

अग्ने सहन्तमा भर दुम्नस्य प्रासहा रयिम् ।
 विश्वा यश्चर्षणीरभ्याऽसा वाजेषु सासहात् ॥ ५.०२३.०१
 तमग्ने पृतनाषहं रयिं सहस्व आ भर ।
 त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः ॥ ५.०२३.०२
 विश्वे हि त्वा सजोषसो जनासो वृक्तबर्हिषः ।
 होतारं सदासु प्रियं व्यन्ति वायां पुरु ॥ ५.०२३.०३
 स हि ष्मा विश्वचर्षणिरभिमाति सहो दधे ।
 अग्ने एषु क्षयेष्वा रेवन्नः शुक्र दीदिहि दुमत्पावक दीदिहि ॥ ५.०२३.०४

अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो भवा वस्थ्यः ॥ ५.०२४.०१
 वसुरग्निर्वसुश्रवा अच्छा नक्षि दुमत्तमं रयिं दाः ॥ ५.०२४.०२
 स नो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या गो अघायतः समस्मात् ॥ ५.०२४.०३
 तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥ ५.०२४.०४

अच्छा॑ वो अ॒ग्निमवसे॑ दे॒वं गासि॑ स नो॒ वसुः॑ ।
 रास॑त्पुत्र ऋ॒षूणामृतावा॑ पर्षति॒ द्विषः॑ ॥ ५.०२५.०१
 स हि स॒त्यो यं पूर्वे॑ चिद्दे॒वासश्चिद्यमी॑धिरे ।
 हो॒तारं॑ म॒न्द्रजिह्व॑मित्सु॒दीतिभिर्वि॑भाव॒सुम् ॥ ५.०२५.०२
 स नो॑ धी॒ती वरि॑ष्ठया॒ श्रेष्ठया॑ च सु॒मत्या॑ ।
 अग्ने॑ रा॒यो दि॑दीहि॒ नः सुवृ॑क्तिभिर्वरेण्य ॥ ५.०२५.०३
 अ॒ग्निदे॒वेषु॑ राजत्यग्नि॒र्मते॑ष्वावि॒शन् ।
 अ॒ग्निर्नो॑ ह॒व्यवाह॑नोऽग्निं॒ धीभिः॑ स॒पर्यत॑ ॥ ५.०२५.०४
 अ॒ग्निस्तु॑विश्र॒वस्तमं॑ तुवि॒ब्रह्माण॑मुत्त॒मम् ।
 अ॒तूतं॑ श्राव॒यत्पतिं॑ पु॒त्रं द॑दाति॒ दाशु॑षे ॥ ५.०२५.०५
 अ॒ग्निर्द॑दाति॒ सत्पतिं॑ सा॒साह॑ यो यु॒धा नृभिः॑ ।
 अ॒ग्नि॒रत्यं॑ रघु॒ष्यदं॑ जेता॒रमप॑राजितम् ॥ ५.०२५.०६
 यद्वाहि॑ष्ठं॒ तद॑नये॒ बृह॑द॒र्चं वि॑भावसो ।
 महि॑षीव॒ त्वद्ग॒यिस्त्वद्वाजा॑ उदी॒रते ॥ ५.०२५.०७
 तव॑ द्यु॒मन्तो॑ अ॒र्चयो॑ ग्रा॒वेवो॑च्यते बृहत् ।
 उ॒तो ते॑ तन्य॒तुर्यथा॑ स्वा॒नो अ॒र्तं त्मना॑ दि॒वः ॥ ५.०२५.०८
 ए॒वाँ अ॒ग्निं व॑सू॒यवः॑ सह॒सानं॑ व॒वन्दि॑म ।
 स नो॑ वि॒श्व॒ अति॑ द्वि॒षः पर्ष॑न्ना॒वेव॑ सु॒क्रतुः॑ ॥ ५.०२५.०९

अग्ने॑ पावक॒ रोचि॑षा॒ मन्द्र॑या॒ देव॑ जिह्व॒या ।
 आ दे॒वान्व॑क्षि॒ यक्षि॑ च ॥ ५.०२६.०१
 तं त्वा॑ घृ॒तस्न॑वीमहे॒ चित्र॑भानो॒ स्वर्दृ॑शम् ।
 दे॒वाँ आ वी॑तये॒ वह ॥ ५.०२६.०२
 वी॒तिहो॑त्रं॒ त्वा क॑वे द्यु॒मन्तं॑ समि॒धीम॑हि ।
 अग्ने॑ बृह॒न्तम॑ध्वरे ॥ ५.०२६.०३
 अग्ने॑ विश्वे॒भिरा॑ गहि॒ देवे॑भिर्ह॒व्यदा॑तये ।
 हो॒तारं॑ त्वा वृ॒णीम॑हे ॥ ५.०२६.०४
 यज॑मानाय सु॒न्वत॑ आग्ने॒ सुवी॑र्यं॒ वह ।
 दे॒वैरा॑ स॒त्सि ब॑र्हि॒षि ॥ ५.०२६.०५
 स॒मि॒धानः॑ स॒हस्र॑जिदग्ने॒ धर्मा॑णि पु॒ष्यसि॑ ।
 दे॒वानां॑ दू॒त उ॒क्थ्यः॑ ॥ ५.०२६.०६
 न्य॒श्रग्निं॑ जा॒तवे॑दसं॒ होत्र॑वाहं॒ यवि॑ष्यम् ।
 दधा॑ता॒ देव॑मृ॒त्विज॑म् ॥ ५.०२६.०७
 प्र॒ यज्ञ॑ ए॒त्वानु॑षगद्या॒ देव॑व्य॒चस्त॑मः ।
 स्तृ॒णीत॑ ब॒र्हिरा॑सदे॒ ॥ ५.०२६.०८

एदं मरुतो अश्विना मित्रः सीदन्तु वरुणः ।
देवासः सर्वया विशा ॥ ५.०२६.०९

अनस्वन्ता सत्पतिर्माहे मे गावा चेतिष्ठो असुरो मघोनः ।
त्रैवृष्णो अग्ने दशभिः सहस्रैर्वैश्वानर त्र्यरुणश्चिकेत ॥ ५.०२७.०१
यो मे शता च विंशतिं च गोनां हरीं च युक्ता सुधुरा ददाति ।
वैश्वानर सुष्टुतो वावृधानोऽग्ने यच्छ त्र्यरुणाय शर्म ॥ ५.०२७.०२
एवा ते अग्ने सुमतिं चकानो नविष्ठाय नवमं त्रसदस्युः ।
यो मे गिरस्तुविजातस्य पूर्वीर्युक्तेनाभि त्र्यरुणो गृणाति ॥ ५.०२७.०३
यो म इति प्रवोचत्यश्वमेधाय सूरये ।
ददद्वा सनिं यते ददन्मेधामृतायते ॥ ५.०२७.०४
यस्य मा परुषाः शतमुद्धर्षयन्त्युक्षणः ।
अश्वमेधस्य दानाः सोमा इव त्र्याशिरः ॥ ५.०२७.०५
इन्द्राग्नी शतदान्यश्वमेधे सुवीर्यम् ।
क्षत्रं धारयतं बृहद्विवि सूर्यमिवाजरम् ॥ ५.०२७.०६

समिद्धो अग्निर्दिवि शोचिरश्रेत्प्रत्यङ्गुषसमुर्विया वि भाति ।
एति प्राची विश्ववारा नमोभिर्देवाँ ईळाना हविषा घृताची ॥ ५.०२८.०१
समिध्यमानो अमृतस्य राजसि हविष्कृण्वन्तं सचसे स्वस्तये ।
विश्वं स धत्ते द्रविणं यमिन्वस्यातिथ्यमग्ने नि च धत्त इत्पुरः ॥ ५.०२८.०२
अग्ने शर्धं महते सौभगाय तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु ।
सं जास्पत्यं सुयममा कृणुष्व शत्रूयतामभि तिष्ठा महार्सि ॥ ५.०२८.०३
समिद्धस्य प्रमहसोऽग्ने वन्दे तव श्रियम् ।
वृषभो द्युम्नवाँ असि समध्वरेष्विध्यसे ॥ ५.०२८.०४
समिद्धो अग्न आहुत देवान्यक्षि स्वध्वर ।
त्वं हि हव्यवाळसि ॥ ५.०२८.०५
आ जुहोता दुवस्यताग्निं प्रयत्यध्वरे ।
वृणीध्वं हव्यवाहनम् ॥ ५.०२८.०६

त्र्यर्यमा मनुषो देवताता त्री रोचना दिव्या धारयन्त ।
अर्चन्ति त्वा मरुतः पूतदक्षस्त्वमेषामृषिरिन्द्रासि धीरः ॥ ५.०२९.०१
अनु यदीं मरुतो मन्दसानमार्चन्निन्द्रं पपिवांसं सुतस्य ।
आदत्त वज्रमभि यदहिं हन्नपो यद्हीरसृजत्सर्तवा उ ॥ ५.०२९.०२
उत ब्रह्माणो मरुतो मे अस्येन्द्रः सोमस्य सुषुतस्य पेयाः ।
तद्धि हव्यं मनुषे गा अविन्ददहन्नहिं पपिवाँ इन्द्रो अस्य ॥ ५.०२९.०३
आद्रोदसी वितरं वि ष्कभायत्संविद्यानश्चिद्भियसे मृगं कः ।

जिगर्तिमिन्द्रो अपजगुराणः प्रति श्वसन्तमव दानवं हन् ॥ ५.०२९.०४
अध क्रत्वा मघवन्तुभ्यं देवा अनु विश्वे अददुः सोमपेयम् ।
यत्सूर्यस्य हरितः पतन्तीः पुरः सतीरुपरा एतशे कः ॥ ५.०२९.०५
नव यदस्य नवतिं च भोगान्साकं वज्रेण मघवा विवृश्वत् ।
अर्चन्तीन्द्रं मरुतः सधस्थे त्रैष्टुभेन वचसा बाधत द्याम् ॥ ५.०२९.०६
सखा सख्ये अपचतूयमग्निरस्य क्रत्वा महिषा त्री शतानि ।
त्री साकमिन्द्रो मनुषः सरांसि सुतं पिबद्वृत्रहत्याय सोमम् ॥ ५.०२९.०७
त्री यच्छ्रुता महिषाणामघो मास्त्री सरांसि मघवा सोम्यापाः ।
कारं न विश्वे अह्वन्त देवा भरमिन्द्राय यदहिं जघान ॥ ५.०२९.०८
उशना यत्सहस्यैरेयातं गृहमिन्द्र जूजुवानेभिरश्वैः ।
वन्वानो अत्र सरथं ययाथ कुत्सेन देवैरवनोर्ह शुष्णाम् ॥ ५.०२९.०९
प्रान्यच्चक्रमवृहः सूर्यस्य कुत्सायान्यद्वरिवो यातवेऽकः ।
अनासो दस्यूरमृणो वधेन नि दुर्योण आवृणद्गुध्रवाचः ॥ ५.०२९.१०
स्तोमासस्त्वा गौरिवीतेरवर्धन्नरन्धयो वैदधिनाय पिप्रुम् ।
आ त्वामृजिश्वा सख्याय चक्रे पचन्पक्तीरपिबः सोममस्य ॥ ५.०२९.११
नवगवासः सुतसोमास इन्द्रं दशगवासो अभ्यर्चन्त्यर्कैः ।
गव्यं चिदूर्वमपिधानवन्तं तं चिन्नरः शशमाना अप व्रन् ॥ ५.०२९.१२
कथो नु ते परि चराणि विद्वान्वीर्या मघवन्या चकथं ।
या चो नु नव्या कृणवः शविष्ठ प्रेदु ता ते विदथेषु ब्रवाम ॥ ५.०२९.१३
एता विश्वा चकृवा इन्द्र भूर्यपरीतो जनुषा वीर्येण ।
या चिन्नु वज्रिन्कृणवो दधृष्वान्न ते वर्ता तविष्या अस्ति तस्याः ॥ ५.०२९.१४
इन्द्र ब्रह्म क्रियमाणा जुषस्व या ते शविष्ठ नव्या अकर्म ।
वस्त्रेव भद्रा सुकृता वसू रथं न धीरः स्वपा अतक्षम् ॥ ५.०२९.१५

क्वर्षस्य वीरः को अपश्यदिन्द्रं सुखरथमीयमानं हरिभ्याम् ।
यो राया वज्री सुतसोममिच्छन्तदोको गन्ता पुरुहूत ऊती ॥ ५.०३०.०१
अवाचचक्षं पदमस्य सस्वरूपं निधातुरन्वायमिच्छन् ।
अपृच्छमन्या उत ते म आहुरिन्द्रं नरो बुबुधाना अशेम ॥ ५.०३०.०२
प्र नु वयं सुते या ते कृतानीन्द्र ब्रवाम यानि नो जुजोषः ।
वेददविद्वाञ्छृणवच्च विद्वान्वहतेऽयं मघवा सर्वसेनः ॥ ५.०३०.०३
स्थिरं मनश्चकृषे जात इन्द्र वेषीदेको युधये भूर्यसश्चित् ।
अशमानं चिच्छवसा दिद्युतो वि विदो गवाभूर्वमुस्त्रियाणाम् ॥ ५.०३०.०४
परो यत्त्वं परम आजनिष्ठाः परावति श्रुत्यं नाम विभ्रत् ।
अतश्चिदिन्द्रादभयन्त देवा विश्वा अपो अजयद्दासपत्नीः ॥ ५.०३०.०५
तुभ्येदेते मरुतः सुशेवा अर्चन्त्यर्कं सुन्वन्त्यन्धः ।
अहिमोहानमप आशयानं प्र मायाभिर्मायिनं सक्षदिन्द्रः ॥ ५.०३०.०६

वि षू मृधो जनुषा दानमिन्वन्नहन्वावा मघवन्संचकानः ।
 अत्रा दासस्य नमुचेः शिरो यदवर्तयो मनवे गातुमिच्छन् ॥ ५.०३०.०७
 युजं हि मामकृथा आदिदिन्द्र शिरो दासस्य नमुचेर्मथायन् ।
 अश्मानं चित्स्वर्यं वर्तमानं प्र चक्रियेव रोदसी मरुद्भयः ॥ ५.०३०.०८
 स्त्रियो हि दास आयुधानि चक्रे किं मा करन्नबला अस्य सेनाः ।
 अन्तर्ह्यख्यदुभे अस्य धेने अथोप प्रैद्युधये दस्युमिन्द्रः ॥ ५.०३०.०९
 समत्र गावोऽभितोऽनवन्तेहेह वत्सैर्वियुता यदासन् ।
 सं ता इन्द्रो असृजदस्य शकैर्यदी सोमासः सुषुता अमन्दन् ॥ ५.०३०.१०
 यदी सोमा बभ्रुधूता अमन्दन्नरोरवीद्वृषभः सादनेषु ।
 पुरंदरः पपिवा इन्द्रो अस्य पुनर्गवामददादुस्रियाणाम् ॥ ५.०३०.११
 भद्रमिदं रुशमा अग्ने अक्रन्वावा चत्वारि ददतः सहस्रा ।
 ऋणंचयस्य प्रयता मघानि प्रत्यग्रभीष्म नृतमस्य नृणाम् ॥ ५.०३०.१२
 सुपेशसं माव सृजन्त्यस्तं गवां सहस्रै रुशमासो अग्ने ।
 तीव्रा इन्द्रमममन्दुः सुतासोऽक्तोव्युष्टौ परितकम्यायाः ॥ ५.०३०.१३
 औच्छ्रत्सा रात्री परितकम्या यां ऋणंचये राजानि रुशमानाम् ।
 अत्यो न वाजी रघुरज्यमानो बभ्रुश्चत्वार्यसनत्सहस्रा ॥ ५.०३०.१४
 चतुःसहस्रं गव्यस्य पश्वः प्रत्यग्रभीष्म रुशमेष्वग्ने ।
 घर्मश्चित्तप्तः प्रवृजे य आसीदयस्मयस्तम्वादाम विप्राः ॥ ५.०३०.१५

इन्द्रो रथाय प्रवतं कृणोति यमध्यस्थान्मघवा वाजयन्तम् ।
 यूथेव पश्वो व्युनोति गोपा अरिष्टो याति प्रथमः सिषासन् ॥ ५.०३१.०१
 आ प्र द्रव हरिवो मा वि वेनः पिशङ्गराते अभि नः सचस्व ।
 नहि त्वदिन्द्र वस्यो अन्यदस्त्यमिनांश्चिज्जनिवतश्चकथं ॥ ५.०३१.०२
 उद्यत्सहः सहस्र आजनिष्ट देदिष्ट इन्द्र इन्द्रियाणि विश्वा ।
 प्राचोदयत्सुदुघा वव्रे अन्तर्वि ज्योतिषा संववृत्वत्तमोऽवः ॥ ५.०३१.०३
 अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ।
 ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अकैरवर्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ५.०३१.०४
 वृष्णे यत्ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र प्रावाणो अदितिः सजोषाः ।
 अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्युन् ॥ ५.०३१.०५
 प्र ते पूर्वाणि करणानि वोचं प्र नूतना मघवन्या चकथं ।
 शक्तीवो यद्विभरा रोदसी उभे जयन्नपो मनवे दानुचित्राः ॥ ५.०३१.०६
 तदिन्नु ते करणं दस्म विप्राहि यद्घ्नन्नोजो अत्रामिमीथाः ।
 शुष्णस्य चित्परि माया अगृभ्णाः प्रपित्वं यन्नप दस्यूरसेधः ॥ ५.०३१.०७
 त्वमपो यदवे तुर्वशायारमयः सुदुघाः पार इन्द्र ।
 अग्रयातमवहो ह कुत्सं सं ह यद्दामुशनारन्त देवाः ॥ ५.०३१.०८
 इन्द्राकुत्सा वहमाना रथेना वामत्या अपि कर्णे वहन्तु ।

निः षीमङ्गयो धमथो निः षधस्थान्मघोनो हृदो वरथस्तमांसि ॥ ५.०३१.०९
वातस्य युक्तान्सुयुजश्चिदश्चान्कविश्चिदेषो अजगन्नवस्युः ।
विश्वे ते अत्र मरुतः सखाय इन्द्र ब्रह्माणि तविषीमवर्धन् ॥ ५.०३१.१०
सूरश्चिद्व्रथं परितक्म्यायां पूर्वं करदुपरं जूजुवांसम् ।
भरच्चक्रमेतशः सं रिणाति पुरो दधत्सनिष्यति क्रतुं नः ॥ ५.०३१.११
आयं जना अभिचक्षे जगामेन्द्रः सखायं सुतसोममिच्छन् ।
वदन्प्रावाव वेदिं भ्रियाते यस्य जीरमध्वर्यवश्चरन्ति ॥ ५.०३१.१२
ये चाकनन्त चाकनन्त नू ते मतां अमृत मो ते अंह आरन् ।
वावन्धि यज्युस्त तेषु धेह्योजो जनेषु येषु ते स्याम ॥ ५.०३१.१३

अदरुत्समसृजो वि खानि त्वमर्णवान्बद्धधानां अरम्णाः ।
महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजो वि धारा अव दानवं हन् ॥ ५.०३२.०१
त्वमुत्सां ऋतुभिर्बद्धधानां अरंह ऊधः पर्वतस्य वज्रिन् ।
अहिं चिदुग्र प्रयुतं शयानं जघन्वां इन्द्र तविषीमधत्थाः ॥ ५.०३२.०२
त्यस्य चिन्महतो निर्मृगस्य वर्धर्जघान तविषीभिरिन्द्रः ।
य एक इदप्रतिर्मन्यमान आदस्मादन्यो अजनिष्ट तव्यान् ॥ ५.०३२.०३
त्यं चिदेषां स्वधया मदन्तं मिहो नपातं सुवृधं तमोगाम् ।
वृषप्रभर्मा दानवस्य भामं वज्रेण वज्री नि जघान शुष्णम् ॥ ५.०३२.०४
त्यं चिदस्य क्रतुभिर्निषत्तममर्मणो विददिदस्य मर्म ।
यदीं सुक्षत्र प्रभृता मदस्य युयुत्सन्तं तमसि हर्म्ये धाः ॥ ५.०३२.०५
त्यं चिदित्था कल्पयं शयानमसूर्ये तमसि वावृधानम् ।
तं चिन्मन्दानो वृषभः सुतस्योच्चैरिन्द्रो अपगूर्यां जघान ॥ ५.०३२.०६
उद्यदिन्द्रो महते दानवाय वर्धर्यमिष्ट सहो अप्रतीतम् ।
यदी वज्रस्य प्रभृतौ ददाभ विश्वस्य जन्तोरधमं चकार ॥ ५.०३२.०७
त्यं चिदणं मधुपं शयानमसिन्वं व्रं मह्यादुग्रः ।
अपादमत्रं महता वधेन नि दुर्येण आवृणङ्गुवाचम् ॥ ५.०३२.०८
को अस्य शुष्मं तविषीं वरात् एको धना भरते अप्रतीतः ।
इमे चिदस्य ज्रयसो नु देवी इन्द्रस्यौजसो भियसा जिहाते ॥ ५.०३२.०९
न्यस्मै देवी स्वधितिर्जिहीत् इन्द्राय गातुरुशतीव येमे ।
सं यदोजो युवते विश्वमाभिरनु स्वधाब्जे क्षितयो नमन्त ॥ ५.०३२.१०
एकं नु त्वा सत्पतिं पाञ्चजन्यं जातं शृणोमि यशसं जनेषु ।
तं मे जगृभ्र आशसो नविष्टं दोषा वस्तोर्हवमानास इन्द्रम् ॥ ५.०३२.११
एवा हि त्वामृतुथा यातयन्तं मघा विप्रेभ्यो ददतं शृणोमि ।
किं ते ब्रह्माणो गृहते सखायो ये त्वाया निदधुः काममिन्द्र ॥ ५.०३२.१२

महिं महे तवसे दीध्ये नृनिन्द्रायैत्था तवसे अतव्यान् ।

यो अस्मै सुमतिं वाजसातौ स्तुतो जने समर्थश्चिकेत ॥ ५.०३३.०१
 स त्वं न इन्द्र धियसानो अर्कैर्हरीणां वृषन्योक्त्रमश्रेः ।
 या इत्था मघवन्ननु जोषं वक्षो अभि प्रार्यः सक्षि जनान् ॥ ५.०३३.०२
 न ते त इन्द्राभ्यश्मदृष्वायुक्तासो अब्रह्मता यदसन् ।
 तिष्ठा रथमधि तं वज्रहस्ता रश्मिं देव यमसे स्वश्वः ॥ ५.०३३.०३
 पुरू यत्त इन्द्र सन्त्युक्था गवे चकथोर्वरासु युध्यन् ।
 तत्क्षे सूर्याय चिदोकासि स्वे वृषा समत्सु दासस्य नाम चित् ॥ ५.०३३.०४
 वयं ते त इन्द्र ये च नरः शर्धो जज्ञाना याताश्च रथाः ।
 आस्माञ्जगम्यादहिशुष्म सत्वा भगो न हव्यः प्रभृथेषु चारुः ॥ ५.०३३.०५
 पपृक्षेण्यमिन्द्र त्वे ह्योजो नृम्णानि च नृतमानो अमर्तः ।
 स न एनी वसवानो रयिं दाः प्रार्यः स्तुषे तुविमघस्य दानम् ॥ ५.०३३.०६
 एवा न इन्द्रोतिभिरव पाहि गृणतः शूर कारुन् ।
 उत त्वचं ददतो वाजसातौ पिप्रीहि मध्वः सुषुतस्य चारोः ॥ ५.०३३.०७
 उत त्ये मा पौरुकुत्स्यस्य सुरेस्त्रसदस्योर्हिरणिनो रराणाः ।
 वहन्तु मा दश श्येतासो अस्य गैरिक्षितस्य क्रतुभिर्नु सञ्चे ॥ ५.०३३.०८
 उत त्ये मा मास्ताश्चस्य शोणाः क्रत्वामघासो विदथस्य रातौ ।
 सहस्रा मे च्यवतानो ददान आनूकमर्यो वपुषे नार्चत् ॥ ५.०३३.०९
 उत त्ये मा ध्वन्यस्य जुष्टा लक्ष्मण्यस्य सुरुचो यतानाः ।
 मद्हा रायः संवरणस्य ऋषेर्ब्रजं न गावः प्रयता अपि गमन् ॥ ५.०३३.१०

अजातशत्रुमजरा स्वर्वत्यनु स्वधामिता दस्ममीयते ।
 सुनोतन पचत् ब्रह्मवाहसे पुरुष्टुताय प्रतरं दधातन ॥ ५.०३४.०१
 आ यः सोमेन जठरमपिप्रतामन्दत मघवा मध्वो अन्धसः ।
 यदी मृगाय हन्तवे महावधः सहस्रभृष्टिमुशना वधं यमत् ॥ ५.०३४.०२
 यो अस्मै घ्नस उत वा य ऊर्धनि सोम सुनोति भवति द्युमाँ अह ।
 अपाप शक्रस्तनुष्टिमूहति तनूशुभ्रं मघवा यः कवासखः ॥ ५.०३४.०३
 यस्यावधीत्पतरं यस्य मातरं यस्य शक्रो भ्रातरं नात ईषते ।
 वेतीद्वस्य प्रयता यतकरो न किल्बिषादीषते वस्व आकरः ॥ ५.०३४.०४
 न फञ्चभिर्दशभिर्वष्ट्यारभं नासुन्वता सचते पुष्यता चन ।
 जिनाति वेदमुया हन्ति वा धुनिरा देव्युं भजति गोमति व्रजे ॥ ५.०३४.०५
 वित्वक्षणः समृतौ चक्रमासजोऽसुन्वतो विषुणः सुन्वतो वृधः ।
 इन्द्रो विश्वस्य दमिता विभीषणो यथावशं नयति दासमार्यः ॥ ५.०३४.०६
 समी पणेरजति भोजनं मुषे वि दाशुषे भजति सुनरं वसु ।
 दुर्गे चन ध्रियते विश्व आ पुरु जनो यो अस्य तविषीमचुकुधत् ॥ ५.०३४.०७
 सं यज्जनौ सुधनौ विश्वशर्धसाववेदिन्द्रो मघवा गोषु शुभ्रिषु ।
 युजं ह्यश्र्यमकृत प्रवेपन्युदी गव्यं सृजते सत्वभिर्धुनिः ॥ ५.०३४.०८

सहस्रसामाग्निवेशिं गृणीषे शत्रिमग्न उपमां केतुमर्यः ।
तस्मा आपः संयतः पीपयन्त तस्मिन्क्षत्रममवत्त्वेषमस्तु ॥ ५.०३४.०९

यस्ते साधिष्ठोऽवस इन्द्र क्रतुष्टमा भर ।
अस्मभ्यं चर्षणीसहं सस्मिं वाजेषु दुष्टरम् ॥ ५.०३५.०१
यदिन्द्र ते चतस्रो यच्छर सन्ति तिस्रः ।
यद्वा पञ्च क्षितीनामवस्तत्सु न आ भर ॥ ५.०३५.०२
आ तेऽवो वरेण्यं वृषन्तमस्य हूमहे ।
वृषज्जतिर्हि जज्ञिष आभूमिरिन्द्र तुर्वणिः ॥ ५.०३५.०३
वृषा ह्यसि राधसे जज्ञिषे वृष्णि ते शवः ।
स्वक्षत्रं ते धृषन्मनः सत्राहमिन्द्र पौस्यम् ॥ ५.०३५.०४
त्वं तमिन्द्र मर्त्यममित्रयन्तमद्रिवः ।
सर्वथा शतक्रतो नि याहि शवसस्पते ॥ ५.०३५.०५
त्वामिद्वृत्रहन्तम जनासो वृक्तबर्हिषः ।
अग्रं पूर्वीषु पूव्यं हवन्ते वाजसातये ॥ ५.०३५.०६
अस्माकमिन्द्र दुष्टरं पुरोयावानमाजिषु ।
सयावानं धनेधने वाजयन्तमवा रथम् ॥ ५.०३५.०७
अस्माकमिन्द्रेहि नो रथमवा पुरंध्या ।
वयं शविष्ठ वायं दिवि श्रवो दधीमहि दिवि स्तोमं मनामहे ॥ ५.०३५.०८

स आ गमदिन्द्रो यो वसूनां चिकेतद्दातुं दामनो रयीणाम् ।
धन्वचरो न वंसगस्तृषाणश्चक्रमानः पिबतु दुग्धमंशुम् ॥ ५.०३६.०१
आ ते हनू हरिवः शूर शिप्रे रुहत्सोमो न पर्वतस्य पृष्ठे ।
अनु त्वा राजन्नर्वतो न हिन्वन्गीभिर्मदिम पुरुहूत विश्वे ॥ ५.०३६.०२
चक्रं न वृत्तं पुरुहूत वेपते मनो भिया मे अमतेरिर्दाद्रिवः ।
रथादधि त्वा जरिता सदावृध कुविन्नु स्तोषन्मघवन्पुरुवसुः ॥ ५.०३६.०३
एष ग्रावेव जरिता त इन्द्रेयर्ति वाचं बृहदाशुषाणः ।
प्र सव्येन मघवन्यंसि रायः प्र दक्षिणिद्धरिवो मा वि वेनः ॥ ५.०३६.०४
वृषा त्वा वृषणं वर्धतु द्यौर्वृषा वृषभ्यां वहसे हरिभ्याम् ।
स नो वृषा वृषरथः सुशिप्र वृषक्रतो वृषा वज्रिन्भरे धाः ॥ ५.०३६.०५
यो रोहितौ वाजिनौ वाजिनीवान्त्रिभिः शतैः सचमानावदिष्ट ।
यूने समस्मै क्षितयो नमन्तां श्रुतरथाय मरुतो दुवोया ॥ ५.०३६.०६

सं भानुना यतते सूर्यस्याजुह्वानो घृतपृष्ठः स्वञ्चाः ।
तस्मा अमृधा उषसो व्युच्छान्य इन्द्राय सुनवामेत्याह ॥ ५.०३७.०१
समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णबर्हिर्युक्तग्रावा सुतसोमो जराते ।

ग्रावाणो यस्येषिरं वदन्त्ययदध्वर्युर्हविषाव सिन्धुम् ॥ ५.०३७.०२
 वधूरियं पतिमिच्छन्त्येति य ई वहति महिषीमिषिराम् ।
 आस्यं श्रवस्याद्रथ आ च घोषात्पुरू सहस्रा परि वर्तयाते ॥ ५.०३७.०३
 न स राजा व्यथते यस्मिन्निन्द्रस्तीव्रं सोमं पिबति गोसखायम् ।
 आ सत्वनैरजति हन्ति वृत्रं क्षेति क्षितीः सुभगो नाम पुष्यन् ॥ ५.०३७.०४
 पुष्यात्क्षेमे अभि योगे भवात्युभे वृतौ संयती सं जयाति ।
 प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवाति य इन्द्राय सुतसोमो ददाशत् ॥ ५.०३७.०५

उरोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रातिः शतक्रतो ।
 अधा नो विश्वचर्षणे दुम्ना सुक्षत्र मंहय ॥ ५.०३८.०१
 यदीमिन्द्र श्रवाय्यमिषं शविष्ठ दधिषे ।
 पप्रथे दीर्घश्रुत्तमं हिरण्यवर्णं दुष्टरम् ॥ ५.०३८.०२
 शुष्मासो ये ते अद्रिवो मेहना केतसापः ।
 उभा देवावभिष्टये दिवश्च गमश्च राजथः ॥ ५.०३८.०३
 उत्तो नो अस्य कस्य चिदक्षस्य तव वृत्रहन् ।
 अस्मभ्यं नृम्णमा भरास्मभ्यं नृमणस्यसे ॥ ५.०३८.०४
 नू त आभिरभिष्टिभिस्तव शर्मञ्छतक्रतो ।
 इन्द्र स्याम सुगोपाः शूर स्याम सुगोपाः ॥ ५.०३८.०५

यदिन्द्र चित्र मेहनास्ति त्वादातमद्रिवः ।
 राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्या भर ॥ ५.०३९.०१
 यन्मन्यसे वरेण्यमिन्द्र दुक्षं तदा भर ।
 विद्याम तस्य ते वयमकूपारस्य दावने ॥ ५.०३९.०२
 यत्ते दित्सु प्रराध्य मनो अस्ति श्रुतं बृहत् ।
 तेन द्रुव्हा चिदद्रिव आ वाजं दधि सातये ॥ ५.०३९.०३
 मंहिष्ठ वो मघोनां राजानं चर्षणीनाम् ।
 इन्द्रमुप प्रशस्तये पूर्वीभिर्जुजुषे गिरः ॥ ५.०३९.०४
 अस्मा इत्काव्यं वच उक्थमिन्द्राय शंस्यम् ।
 तस्मा उ ब्रह्मवाहसे गिरो वर्धन्त्यत्रयो गिरः शुम्भन्त्यत्रयः ॥ ५.०३९.०५

आ याह्यद्रिभिः सुतं सोमं सोमपते पिब ।
 वृषन्निन्द्र वृषभिवृत्रहन्तम् ॥ ५.०४०.०१
 वृषा ग्रावा वृषा मदो वृषा सोमो अयं सुतः ।
 वृषन्निन्द्र वृषभिवृत्रहन्तम् ॥ ५.०४०.०२
 वृषा त्वा वृषणं हुवे वज्रिञ्चित्राभिस्तिभिः ।
 वृषन्निन्द्र वृषभिवृत्रहन्तम् ॥ ५.०४०.०३

ऋजुषी वज्री वृषभस्तुराषाट् छुष्मी राजा वृत्रहा सोमपावा ।
 युक्त्वा हरिभ्यामुप यासदवाङ्माध्यंदिने सवने मत्सदिन्द्रः ॥ ५.०४०.०४
 यत्त्वा सूर्य स्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः ।
 अक्षेत्रविद्यथा मुग्धो भुवनान्यदीधयुः ॥ ५.०४०.०५
 स्वर्भानोरध यदिन्द्र माया अवो दिवो वर्तमाना अवाहन् ।
 गृळ्हं सूर्य तमसापत्रतेन तुरीयेण ब्रह्मणाविन्ददत्रिः ॥ ५.०४०.०६
 मा मामिमं तव सन्तमत्र इरस्या द्रुग्धो भियसा नि गारीत् ।
 त्वं मित्रो असि सत्यराधास्तौ मेहावतं वरुणश्च राजा ॥ ५.०४०.०७
 प्राव्यो ब्रह्मा युयुजानः सपर्यन्कीरिणा देवान्नमसोपशिक्षन् ।
 अत्रिः सूर्यस्य दिवि चक्षुराधात्स्वर्भानोरप माया अधुक्षत् ॥ ५.०४०.०८
 यं वै सूर्य स्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः ।
 अत्रयस्तमन्विन्दन्नह्ये अशक्नुवन् ॥ ५.०४०.०९

को नु वा मित्रावरुणावृतायन्दिवो वा महः पार्थिवस्य वा दे ।
 ऋतस्य वा सदासि त्रासीथां नो यज्ञायते वा पशुषो न वाजान् ॥ ५.०४१.०१
 ते नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्र ऋभुक्षा मरुतो जुषन्त ।
 नमोभिर्वा ये दधते सुवृक्तिं स्तोमं रुद्राय मीळ्हुषे सजोषाः ॥ ५.०४१.०२
 आ वां येष्ठाश्विना हुवध्यै वातस्य पत्मन्नथ्यस्य पुष्टौ ।
 उत वा दिवो असुराय मन्म प्रान्धांसीव यज्यवे भरध्वम् ॥ ५.०४१.०३
 प्र सक्षणो दिव्यः कण्वहोता त्रितो दिवः सजोषा वातो अग्निः ।
 पूषा भगः प्रभुधे विश्वभोजा आजिं न जग्मुराश्वतमाः ॥ ५.०४१.०४
 प्र वो रयिं युक्ताश्च भरध्वं राय एषेऽवसे दधीत् धीः ।
 सुशेव एवैरौशिजस्य होता ये व एवा मरुतस्तुराणाम् ॥ ५.०४१.०५
 प्र वो वायुं रथयुजं कृणुध्वं प्र देवं विप्रं पनितारमकैः ।
 इषुध्यव ऋतसापः पुरंधीर्वस्वीनो अत्र पत्नीरा धिये धुः ॥ ५.०४१.०६
 उप व एषे वन्दोभिः शूषैः प्र यह्वी दिवश्चितयाङ्गिरकैः ।
 उषासानक्ता विदुषीव विश्वमा हा वहतो मर्त्याय यज्ञम् ॥ ५.०४१.०७
 अभि वो अर्चे पोष्यावतो नृन्वास्तोष्पतिं त्वष्टारं रराणः ।
 धन्या सजोषा धिषणा नमोभिर्वनस्पतीरोषधी राय एषे ॥ ५.०४१.०८
 तुजे नस्तने पर्वताः सन्तु स्वैतवो ये वसवो न वीराः ।
 पनित आप्त्यो यजतः सदा नो वर्धान्नः शंसं नयो अभिष्टौ ॥ ५.०४१.०९
 वृष्णो अस्तोषि भूम्यस्य गभं त्रितो नपातमपां सुवृक्ति ।
 गृणीते अग्निरेतरी न शूषैः शोचिष्केशो नि रिणाति वना ॥ ५.०४१.१०
 कथा महे रुद्रियाय ब्रवाम कद्राये चिकितुषे भगाय ।
 आप ओषधीस्त नोऽवन्तु द्यौर्वना गिरयो वृक्षकेशाः ॥ ५.०४१.११
 शृणोतु न ऊजां पतिर्गिरः स नभस्तरीयाँ इषिरः परिज्मा ।

शृण्वन्त्वापः पुरो न शुभ्राः परि स्रुचो बबृहणस्याद्रेः ॥ ५.०४१.१२
 विदा चिन्नु महान्तो ये व एवा ब्रवाम दस्मा वार्य दधानाः ।
 वयश्चन सुभ्वश् आव यन्ति क्षुभा मर्तमनुयतं वधस्नैः ॥ ५.०४१.१३
 आ दैव्यानि पार्थिवानि जन्मापश्चाच्छा सुमखाय वोचम् ।
 वर्धन्तां द्यावो गिरश्चन्द्राग्रा उदा वर्धन्तामभिषाता अर्णाः ॥ ५.०४१.१४
 पदेपदे मे जरिमा नि धायि वरुत्री वा शक्रा या पायुभिश्च ।
 सिषक्तु माता मही रसा नः स्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्त ऋजुवनिः ॥ ५.०४१.१५
 कथा दाशेम नमसा सुदानूनवया मरुतो अच्छोक्तौ प्रश्रवसो मरुतो अच्छोक्तौ ।
 मा नोऽहिर्बुध्यो रिषे धादस्माकं भूदुपमातिवनिः ॥ ५.०४१.१६
 इति चिन्नु प्रजायै पशुमत्यै देवासो वनते मर्त्यो व आ देवासो वनते मर्त्यो वः ।
 अत्रा शिवां तन्वो धासिमस्या जरां चिन्मे निर्ऋतिर्जग्रसीत ॥ ५.०४१.१७
 तां वो देवाः सुमतिमूर्जयन्तीमिषमश्याम वसवः शसा गोः ।
 सा नः सुदानुर्मृळयन्ती देवी प्रति द्रवन्ती सुविताय गम्याः ॥ ५.०४१.१८
 अभि न इळा यूथस्य माता स्मन्नदीभिर्बुधशी वा गृणातु ।
 उर्वशी वा बृहद्विवा गृणानाभ्यूर्णवाना प्रभूथस्यायोः ॥ ५.०४१.१९
 सिषक्तु न ऊर्जव्यस्य पुष्टेः ॥ ५.०४१.२०

प्र शतमा वरुणं दीधिती गीर्मित्रं भगमदिति नूनमश्याः ।
 पृषद्योनिः पञ्चहोता शृणोत्वतूर्तपन्था असुरो मयोभुः ॥ ५.०४२.०१
 प्रति मे स्तोममदितिर्जगृभ्यात्सुनुं न माता हृद्यं सुशेवम् ।
 ब्रह्म प्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रे वरुणे यन्मयोभु ॥ ५.०४२.०२
 उदीरय कवितमं कवीनामुनतैनमभि मध्वा घृतेन ।
 स नो वसूनि प्रयता हितानि चन्द्राणि देवः सविता सुवाति ॥ ५.०४२.०३
 समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सं सूरिभिर्हरिवः सं स्वस्ति ।
 सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम् ॥ ५.०४२.०४
 देवो भगः सविता रायो अंश इन्द्रो वृत्रस्य संजितो धनानाम् ।
 ऋभुक्षा वाज उत वा पुराधिरवन्तु नो अमृतासस्तुरासः ॥ ५.०४२.०५
 मरुत्वतो अप्रतीतस्य जिष्णोरजूर्यतः प्र ब्रवामा कृतानि ।
 न ते पूर्वं मघवन्नापरासो न वीर्यं नूतनः कश्चनाप ॥ ५.०४२.०६
 उप स्तुहि प्रथमं रत्नधेयं बृहस्पतिं सनितारं धनानाम् ।
 यः शंसते स्तुवते शम्भविष्ठः पुरुवसुरागमज्जोहुवानम् ॥ ५.०४२.०७
 तवोतिभिः सचमाना अरिष्टा बृहस्पते मघवानः सुवीराः ।
 ये अश्वदा उत वा सन्ति गोदा ये वस्त्रदाः सुभगास्तेषु रायः ॥ ५.०४२.०८
 विसर्माणं कृणुहि वित्तमेषां ये भुञ्जते अपृणन्तो न उक्थैः ।
 अपत्रतान्प्रसवे वावृधानान्ब्रह्मद्विषः सूर्याद्यावयस्व ॥ ५.०४२.०९
 य ओहते रक्षसो देववीतावचक्रेभिस्तं मरुतो नि यात ।

यो वः शमीं शशमानस्य निन्दात्तुच्छान्कामान्करते सिष्विदानः ॥ ५.०४२.१०
 तमु दृहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।
 यक्ष्वा महे सौमनसाय रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥ ५.०४२.११
 दमूनसो अपसो ये सुहस्ता वृष्णः पत्नीर्नद्यो विभवतष्टाः ।
 सरस्वती बृहद्वोत राका दशस्यन्तीर्वरिवस्यन्तु शुभ्राः ॥ ५.०४२.१२
 प्र सू महे सुशरणाय मेधां गिरं भरे नव्यसी जायमानाम् ।
 य आहिना दुहितुर्वक्षणासु रूपा मिनानो अकृणोद्विदं नः ॥ ५.०४२.१३
 प्र सुष्टुतिः स्तनयन्तं स्वन्तमिळस्पतिं जरितर्नूनमश्याः ।
 यो अब्दिमां उदनिमां इयतिं प्र विद्युता रोदसी उक्षमाणः ॥ ५.०४२.१४
 एष स्तोमो मारुतं शर्धो अच्छा रुद्रस्य सूनूर्युवन्यूरुदश्याः ।
 कामो राये हवते मा स्वस्त्युप स्तुहि पृषदश्वा अयासः ॥ ५.०४२.१५
 प्रैष स्तोमः पृथिवीमन्तरिक्षं वनस्पतीरोषधी राये अश्याः ।
 देवोदेवः सुहवो भूतु मह्यं मा नो माता पृथिवी दुर्मतौ धात् ॥ ५.०४२.१६
 उरौ देवा अनिबाधे स्याम ॥ ५.०४२.१७
 समश्चिनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।
 आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभंगानि ॥ ५.०४२.१८

आ धेनवः पर्यसा तूर्ण्यथा अमर्धन्तीरुप नो यन्तु मध्वा ।
 महो राये बृहतीः सप्त विप्रो मयोभुवो जरिता जोहवीति ॥ ५.०४३.०१
 आ सुष्टुती नमसा वर्तयध्वै द्यावा वाजाय पृथिवी अमृध्रे ।
 पिता माता मधुवचाः सुहस्ता भरेभरे नो यशसावविष्टाम् ॥ ५.०४३.०२
 अध्वर्यवश्चकृवांसो मधूनि प्र वायवे भरत चारु शुक्रम् ।
 होतेव नः प्रथमः पाह्यस्य देव मध्वो ररिमा ते मदाय ॥ ५.०४३.०३
 दश क्षिपो युञ्जते बहू अद्रि सोमस्य या शमितारा सुहस्ता ।
 मध्वो रसं सुगर्भस्तिर्गिरिष्ठां चनिश्चदद्दुहे शुक्रमंशुः ॥ ५.०४३.०४
 असावि ते जुजुषाणाय सोमः क्रत्वे दक्षाय बृहते मदाय ।
 हरी रथे सुधुरा योगे अर्वागिन्द्र प्रिया कृणुहि ह्यमानः ॥ ५.०४३.०५
 आ नो महीमरमतिं सजोषा ग्नां देवीं नमसा रातहव्याम् ।
 मधोर्मदाय बृहतीमृतज्ञामाग्ने वह पथिभिर्देवयानैः ॥ ५.०४३.०६
 अञ्जन्ति यं प्रथयन्तो न विप्रा वपावन्तं नाग्निना तपन्तः ।
 पितुर्न पुत्र उपसि प्रेष्ठ आ घर्मो अग्निमृतयन्नसादि ॥ ५.०४३.०७
 अच्छा मही बृहती शंतमा गीदूतो न गन्त्वश्चिना हुवध्वै ।
 मयोभुवा सरथा यातमर्वागन्तं निधिं धुरमाणिनं नाभिम् ॥ ५.०४३.०८
 प्र तव्यसो नमउक्तिं तुरस्याहं पूष्ण उत वायोरदिक्षि ।
 या राधसा चोदितारा मतीनां या वाजस्य द्रविणोदा उत त्मन् ॥ ५.०४३.०९
 आ नामभिर्मरुतो वक्षि विश्वाना रूपेभिर्जातवेदो हुवानः ।

यज्ञं गिरो जरितुः सुष्टुतिं च विश्वे गन्त मरुतो विश्वं ऊती ॥ ५.०४३.१०
 आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।
 हवं देवी जुजुषाणा घृताची श्रमां नो वाचमुशती शृणोतु ॥ ५.०४३.११
 आ वेधसं नीलपृष्ठं बृहन्तं बृहस्पतिं सदाने सादयध्वम् ।
 सादद्योनिं दम आ दीदिवांसं हिरण्यवर्णमरुषं सपेम ॥ ५.०४३.१२
 आ धर्षसिर्बृहद्विवो रराणो विश्वेभिर्गन्त्वोमभिर्हुवानः ।
 गना वसान ओषधीरमृध्रस्त्रिधातुशृङ्गो वृषभो वयोधाः ॥ ५.०४३.१३
 मातुष्पदे परमे शुक्र आयोर्विपन्यवो रास्पिरासो अगमन् ।
 सुशेव्यं नमसा रातहव्याः शिशुं मृजन्त्यायवो न वासे ॥ ५.०४३.१४
 बृहद्वयो बृहते तुभ्यमग्ने धियाजुरो मिथुनासः सचन्त ।
 देवोदेवः सुहवो भूतु मह्यं मा नो माता पृथिवी दुर्मतौ धात् ॥ ५.०४३.१५
 उरौ देवा अनिबाधे स्याम ॥ ५.०४३.१६
 समञ्चिनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।
 आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभगानि ॥ ५.०४३.१७

तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बर्हिषदं स्वर्विदम् ।
 प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिराशुं जयन्तमनु यासु वर्धसे ॥ ५.०४४.०१
 श्रिये सुदृशीरुपरस्य याः स्वर्विरोचमानः ककुभामचोदते ।
 सुगोपा असि न दभाय सुक्रतो परो मायाभिर्क्रत आसि नाम ते ॥ ५.०४४.०२
 अत्यं हविः सचते सच्च धातु चारिष्टगातुः स होता सहोभरिः ।
 प्रसस्राणो अनु बर्हिर्वृषा शिशुर्मध्ये युवाजरो विस्रुहा हितः ॥ ५.०४४.०३
 प्र व एते सुयुजो यामन्निष्टये नीचीरमुष्मै यम्यं ऋतावृधः ।
 सुयन्तुभिः सर्वशासैरभीशुभिः क्रिविर्नामानि प्रवणे मुषायति ॥ ५.०४४.०४
 संजभूराणस्तरुभिः सुतेगृभं वयाकिनं चित्तगर्भासु सुस्वरुः ।
 धारवाकेष्वृजुगाथ शोभसे वर्धस्व पत्नीरभि जीवो अध्वरे ॥ ५.०४४.०५
 यादृगेव ददृशे तादृगुच्यते सं छ्रायया दधिरे सिध्रयाप्स्वा ।
 महीमस्मभ्यमुरुषामुरु ज्रयो बृहत्सुवीरमनपच्युतं सहः ॥ ५.०४४.०६
 वेत्यगुर्जनिवान्वा अति स्पृधः समर्यता मनसा सूर्यः कविः ।
 घ्नंसं रक्षन्तं परि विश्वतो गयमस्माकं शर्म वनवत्स्वावसुः ॥ ५.०४४.०७
 ज्यायांसमस्य यतुनस्य केतुनं ऋषिस्वरं चरति यासु नाम ते ।
 यादृशिमन्धायि तमपस्यया विदद्य उ स्वयं वहते सो अरं करत् ॥ ५.०४४.०८
 समुद्रमासामव तस्थे अग्रिमा न रिष्यति सर्वनं यस्मिन्नायता ।
 अत्रा न हार्दिं ऋवणस्य रेजते यत्रा मतिर्विद्यते पूतबन्धनी ॥ ५.०४४.०९
 स हि क्षत्रस्य मनसस्य चित्तिभिरेवावदस्य यजतस्य सध्रेः ।
 अवत्सारस्य स्पृणवाम रण्वभिः शविष्ठ वाजं विदुषां चिदध्व्यम् ॥ ५.०४४.१०
 श्येन आसामदितिः कक्ष्योऽमदो विश्ववारस्य यजतस्य मायिनः ।

समन्यमन्यमर्थयन्त्येतवे विदुर्विषाणं परिपानमन्ति ते ॥ ५.०४४.११
सदापूणो यजतो वि द्विषो वधीद्वाहुवृक्तः श्रुतवित्तयो वः सचा ।
उभा स वरा प्रत्येति भाति च यदी गणं भजते सुप्रयावभिः ॥ ५.०४४.१२
सुतम्भरो यजमानस्य सत्पतिर्विश्वासामूधः स धियामुदञ्चनः ।
भरद्देनू रसवच्छिश्त्रिये पयोऽनुब्रुवाणो अध्येति न स्वपन् ॥ ५.०४४.१३
यो जागार तमृचः कामयन्ते यो जागार तमु सामानि यन्ति ।
यो जागार तमयं सोम आह तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः ॥ ५.०४४.१४
अग्निर्जागार तमृचः कामयन्तेऽग्निर्जागार तमु सामानि यन्ति ।
अग्निर्जागार तमयं सोम आह तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः ॥ ५.०४४.१५

विदा दिवो विष्यन्नद्रिमुक्थैरायत्या उषसो अर्चिनो गुः ।
अपावृत ब्रजिनीरुत्स्वर्गाद्वि दुरो मानुषीर्देव आवः ॥ ५.०४५.०१
वि सूर्यो अमतिं न श्रियं सादोर्वाङ्गवां माता जानती गात् ।
धन्वर्णसो नद्यशः खादोअर्णाः स्थूणेव सुमिता दृहत द्यौः ॥ ५.०४५.०२
अस्मा उक्थाय पर्वतस्य गर्भो महीनां जनुषे पूव्याय ।
वि पर्वतो जिहीत साधत द्यौराविवासन्तो दसयन्त भूम ॥ ५.०४५.०३
सूक्तेभिर्वो वचोभिर्देवजुष्टैरिन्द्रा न्वशनी अवसे हुवध्यै ।
उक्थेभिर्हि ष्मा क्वयः सुयज्ञा आविवासन्तो मरुतो यजन्ति ॥ ५.०४५.०४
एतो न्वश्या सुध्योऽ भवाम प्र दुच्छना मिनवामा वरीयः ।
अरे द्वेषांसि सनुतर्दधामायाम प्राञ्चो यजमानमच्छ ॥ ५.०४५.०५
एता धियं कृणवामा सखायोऽप या मातां ऋणुत ब्रजं गोः ।
यया मनुर्विशिशिप्रं जिगाय यया वणिग्वङ्कुरापा पुरीषम् ॥ ५.०४५.०६
अनू नोदत्र हस्तयतो अद्रिरार्चन्येन दश मासो नवर्गवाः ।
ऋतं यती सरमा गा अविन्दद्विश्वा नि सत्याङ्गिराश्चकार ॥ ५.०४५.०७
विश्वे अस्या व्युषि माहिनायाः सं यद्गोभिरङ्गिरसो नवन्त ।
उत्स आसां परमे सधस्थ ऋतस्य पथा सरमा विदद्गाः ॥ ५.०४५.०८
आ सूर्यो यातु सप्ताश्वः क्षेत्रं यदस्योर्विया दीर्घयाथे ।
रघुः श्येनः पतयदन्धो अच्छा युवा कविर्दीदयद्गोषु गच्छन् ॥ ५.०४५.०९
आ सूर्यो अरुहच्छुक्रमर्णोऽयुक्त यद्धरितो वीतपृष्ठाः ।
उद्ना न नावमनयन्त धीरा आशृण्वतीरापो अर्वागतिष्ठन् ॥ ५.०४५.१०
धियं वो अप्सु दधिषे स्वर्षा ययातरन्दश मासो नवर्गवाः ।
अया धिया स्याम देवगोपा अया धिया तुतुर्यामात्यंहः ॥ ५.०४५.११

हयो न विद्वाँ अयुजि स्वयं धुरि तां वहामि प्रतरणीमवस्युवम् ।
नास्या वशिम विमुचं नावृतं पुनर्विद्वान्पथः पुरएत ऋजु नेषति ॥ ५.०४६.०१
अग्न इन्द्र वरुण मित्र देवाः शर्धः प्र यन्त मारुतोत विष्णो ।

उ॒भा नास॑त्या रु॒द्रो अध॑ ग॒नाः पू॒षा भ॒गः सर॑स्वती जुषन्त ॥ ५.०४६.०२
 इन्द्रा॑ग्नी मि॒त्राव॑रुणादि॒तिं स्वः॑ पृथि॒वीं द्यां म॑रुतः पर्व॑ताँ अपः ।
 ह्रुवे॑ विष्णुं पू॒षणं॑ ब्रह्म॒णस्पति॑ भ॒गं नु॑ शंसं॑ सवि॒तार॑मू॒तये॑ ॥ ५.०४६.०३
 उ॒त नो॑ विष्णु॒स्त वातो॑ अ॒स्त्रिधो॑ द्रवि॒णोदा॑ उ॒त सोमो॑ मय॒स्करत् ।
 उ॒त ऋ॒भवं॑ उ॒त रा॒ये नो॑ अ॒श्विनो॑त् त्वष्टो॒त् वि॒भ्वानु॑ मंसते ॥ ५.०४६.०४
 उ॒त त्यन्नो॑ मा॒रुतं॑ श॒र्ध आ॑ ग॒मद्वि॑विक्षयं॒ यज॑तं ब॒र्हि॒रासदे॑ ।
 बृह॑स्पतिः श॒र्म पू॒षोत् नो॑ यमद्व॒स्थ्यं व॑रु॒णो मि॒त्रो अ॑र्य॒मा ॥ ५.०४६.०५
 उ॒त त्ये॑ नः पर्व॑तासः सु॒शस्त॑यः सु॒दीत॑यो॒ नद्य॑स्त्राम॒णे भु॑वन् ।
 भ॒गो वि॑भक्ता श॒वसा॑वसा ग॒मदु॑ख्य॒चा अदि॑तिः श्रोतु॒ मे ह॑वम् ॥ ५.०४६.०६
 दे॒वानां॑ पत्नीरु॒शती॑रवन्तु॒ नः प्रा॑वन्तु॒ नस्तु॑जये॒ वाज॑सातये ।
 याः पा॒र्थि॒वासो॑ या अ॒पाम॑पि॒ व्रते॑ ता नो॑ दे॒वीः सु॒हवाः॑ श॒र्म य॑च्छत ॥ ५.०४६.०७
 उ॒त ग॒ना व्य॑न्तु॒ देव॑पत्नीरिन्द्रा॒ण्य॒ग्नना॑य्यश्विनी॒ राट् ।
 आ॒ रोद॑सी वरु॒णानी॑ शृ॒णोतु॑ व्यन्तु॒ देवी॑र्यं ऋ॒तुर्ज॑नीनाम् ॥ ५.०४६.०८

प्र॒युञ्ज॑ती दि॒व ए॒ति ब्रु॑वाणा म॒ही मा॒ता दु॑हितुर्बोध॒यन्ती॑ ।
 आ॒विवा॑सन्ती यु॒वति॑र्मनी॒षा पि॒तृभ्य॑ आ॒ सदे॑ने जोहु॒वाना ॥ ५.०४७.०१
 अ॒जि॒रास॑स्तद॒प ई॒यमा॑ना आ॒तस्थि॑वांसो॒ अमृ॑तस्य॒ नाभि॑म् ।
 अ॒नन्ता॑स॒ उर॑वो॒ विश्व॑तः॒ सी परि॑ द्यावापृथि॒वी य॑न्ति पन्थाः ॥ ५.०४७.०२
 उ॒क्षा स॑मु॒द्रो अ॑रुषः सु॒पर्णः॑ पू॒र्वस्य॑ योनिं॒ पित॑रा वि॒वेश ।
 मध्ये॑ दि॒वो नि॑हितः पृ॒श्नि॒रश्मा॑ वि च॒क्रमे॑ रज॒स॒स्पात्य॑न्तौ ॥ ५.०४७.०३
 च॒त्वार॑ ई॒ बिभ्र॑ति॒ क्षे॒मय॑न्तो॒ दश॑ ग॒भं च॑रसे॒ धाप॑यन्ते ।
 त्रि॒धात॑वः पर॒मा अ॑स्य॒ गावो॑ दि॒वश्च॑रन्ति॒ परि॑ स॒द्यो अ॑न्तान् ॥ ५.०४७.०४
 इ॒दं व॑पु॒र्नि॒वच॑नं॒ जना॑सश्चरन्ति॒ यन्न॑द्यस्त॒स्थुरा॑पः ।
 द्वे॒ यदी॑ बिभ्र॒तो मा॑तु॒रन्ये॑ इहे॒ह जा॑ते॒ यम्या॑इ॒ सब॑न्धू ॥ ५.०४७.०५
 वि त॑न्वते॒ धियो॑ अ॒स्मा अ॑पांसि॒ वस्त्रा॑ पु॒त्राय॑ मा॒तरो॑ वयन्ति ।
 उ॒प॒प्र॒क्षे वृ॑ष॒णो मो॑द॒माना॑ दि॒वस्प॑था व॒ध्वो॑ यन्त्यच्छ ॥ ५.०४७.०६
 तद॑स्तु॒ मि॒त्राव॑रुणा॒ तद॑ग्ने॒ शं यो॑र॒स्मभ्य॑मि॒दम॑स्तु॒ शस्त॑म् ।
 अ॒शी॒महि॑ गा॒धमु॑त् प्र॒तिष्ठां॑ नमो॒ दि॒वे बृ॑हते॒ साद॑नाय ॥ ५.०४७.०७

क॒दु प्रि॑याय॒ धाम्ने॑ म॒नाम॑हे॒ स्वक्ष॑त्राय॒ स्वय॑शसे॒ महे॑ व॒यम् ।
 आ॒मे॒न्यस्य॑ रज॒सो य॑द॒भ्र आँ॑ अ॒पो वृ॑णाना॒ वित॑नोति॒ मा॒यिनी॑ ॥ ५.०४८.०१
 ता अ॑त्नत॒ वयु॑र्न॒ वी॒रव॑क्षणं॒ समा॑न्या॒ वृत्त॑या॒ विश्व॑मा॒ रजः॑ ।
 अ॒पो अ॑पा॒ची॒रप॑रा अ॒पे॒जते॑ प्र॒ पूर्वा॑भिस्तिरते॒ देव॑यु॒र्जनः॑ ॥ ५.०४८.०२
 आ॒ ग्रा॒वा॒भिर॑हन्ये॒भिर॑क्तु॒भिर्व॑रिष्ठं॒ वज्र॑मा॒ जिघ॑ति॒ मा॒यिनि॑ ।
 श॒तं वा॑ यस्य॒ प्र॒च॒रन्स्वे॑ दमे॒ संव॑र्त॒यन्तो॑ वि च॒ वर्त॑यन्नहा ॥ ५.०४८.०३
 ता॒मस्य॑ री॒तिं प॑र॒शोरि॑व॒ प्रत्य॑नी॒कम॑ख्यं॒ भुजे॑ अ॒स्य॒ वर्ष॑सः ।

सचा यदि पितुमन्तमिव क्षयं रत्नं दधाति भरहूतये विशे ॥ ५.०४८.०४
 स जिह्वया चतुरनीक ऋञ्जते चारु वसानो वरुणो यतन्नरिम् ।
 न तस्य विद्म पुरुषत्वता वयं यतो भगः सविता दाति वार्यम् ॥ ५.०४८.०५

देवं वो अद्य सविता रमेषे भगं च रत्नं विभजन्तमायोः ।
 आ वां नरा पुरुभुजा ववृत्यां दिवेदिवे चिदश्विना सखीयन् ॥ ५.०४९.०१
 प्रति प्रयाणमसुरस्य विद्वान्सूक्तैर्देवं सवितारं दुवस्य ।
 उप ब्रुवीत नमसा विजानञ्ज्येष्टं च रत्नं विभजन्तमायोः ॥ ५.०४९.०२
 अदत्रया दयते वार्याणि पूषा भगो अदितिर्वस्त उग्रः ।
 इन्द्रो विष्णुर्वरुणो मित्रो अग्निरहानि भद्रा जनयन्त दस्माः ॥ ५.०४९.०३
 तन्नो अनर्वा सविता वरुथं तत्सिन्धव इषयन्तो अनु गमन् ।
 उप यद्वोचे अध्वरस्य होता रायः स्याम पतयो वाजरत्नाः ॥ ५.०४९.०४
 प्र ये वसुभ्य ईवदा नमो दुर्ये मित्रे वरुणे सूक्तवाचः ।
 अवैत्वर्भ्वं कृणुता वरीयो दिवस्पृथिव्योरवसा मदेम ॥ ५.०४९.०५

विश्वो देवस्य नेतुर्मतो वुरीत सख्यम् ।
 विश्वो राय इषुध्यति दुम्नं वृणीत पुष्यसे ॥ ५.०५०.०१
 ते ते देव नेतर्ये चेमां अनुशसे ।
 ते राया ते ह्याऽपृचे सचेमहि सचथ्यैः ॥ ५.०५०.०२
 अतो न आ नृनतिधीनतः पत्नीर्दशस्यत ।
 अरे विश्वं पथेष्टां द्विषो युयोतु यूयुविः ॥ ५.०५०.०३
 यत्र वह्निरभिहितो दुद्रवद्रोण्यः पशुः ।
 नृमणा वीरपस्त्योऽर्णा धीरेव सनिता ॥ ५.०५०.०४
 एष ते देव नेता रथस्पतिः शं रयिः ।
 शं राये शं स्वस्तय इषःस्तुतो मनामहे देवस्तुतो मनामहे ॥ ५.०५०.०५

अग्ने सुतस्य पीतये विश्वैरुमेभिरा गहि ।
 देवेभिर्हव्यदातये ॥ ५.०५१.०१
 ऋतधीतय आ गत सत्यधर्माणो अध्वरम् ।
 अग्नेः पिबत जिह्वया ॥ ५.०५१.०२
 विप्रेभिर्विप्र सन्त्य प्रातर्यावभिरा गहि ।
 देवेभिः सोमपीतये ॥ ५.०५१.०३
 अयं सोमश्चमू सुतोऽमत्रे परि षिच्यते ।
 प्रिय इन्द्राय वायवे ॥ ५.०५१.०४
 वायवा याहि वीतये जुषाणो हव्यदातये ।
 पिवा सुतस्यान्धसो अभि प्रयः ॥ ५.०५१.०५

इन्द्रश्च वायवेषां सुतानां पीतिमर्हथः ।
 ताञ्जुषिथामरेपसावभि प्रयः ॥ ५.०५१.०६
 सुता इन्द्राय वायवे सोमासो दध्याशिरः ।
 निम्नं न यन्ति सिन्धवोऽभि प्रयः ॥ ५.०५१.०७
 सजूर्विश्वेभिर्देवेभिरश्विभ्यामुषसा सजूः ।
 आ याह्यग्ने अत्रिवत्सुते रणे ॥ ५.०५१.०८
 सजूर्मित्रावरुणाभ्यां सजूः सोमेन विष्णुना ।
 आ याह्यग्ने अत्रिवत्सुते रणे ॥ ५.०५१.०९
 सजूरादित्यैर्वसुभिः सजूरिन्द्रेण वायुना ।
 आ याह्यग्ने अत्रिवत्सुते रणे ॥ ५.०५१.१०
 स्वस्ति नो मिमीतामश्विना भगः स्वस्ति देव्यदितिरनर्वणः ।
 स्वस्ति पूषा असुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुचेतुना ॥ ५.०५१.११
 स्वस्तये वायुमुप ब्रवामहे सोम स्वस्ति भुवनस्य यस्पतिः ।
 बृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्तये स्वस्तय आदित्यासो भवन्तु नः ॥ ५.०५१.१२
 विश्वे देवा नो अद्या स्वस्तये वैश्वानरो वसुरग्निः स्वस्तये ।
 देवा अवन्त्वृभवः स्वस्तये स्वस्ति नो रुद्रः पात्वंहसः ॥ ५.०५१.१३
 स्वस्ति मित्रावरुणा स्वस्ति पथ्ये रेवति ।
 स्वस्ति न इन्द्रश्चाग्निश्च स्वस्ति नो अदिते कृधि ॥ ५.०५१.१४
 स्वस्ति पन्थामनु चरेम सूर्याचन्द्रमसाविव ।
 पुनर्ददताघ्नता जानता सं गमिमहि ॥ ५.०५१.१५

प्र श्यावाश्च धृष्णुयाचां मरुद्भिर्ऋक्वभिः ।
 ये अद्रोघमनुष्वधं श्रवो मदान्ति यज्ञियाः ॥ ५.०५२.०१
 ते हि स्थिरस्य शवसः सखायः सन्ति धृष्णुया ।
 ते यामन्ना धृषद्विनस्त्मना पान्ति शश्वतः ॥ ५.०५२.०२
 ते स्यन्द्रासो नोक्षणोऽति ष्कन्दन्ति शर्वरीः ।
 मरुतामधा महो दिवि क्षमा च मन्महे ॥ ५.०५२.०३
 मरुत्सु वो दधीमहि स्तोमं यज्ञं च धृष्णुया ।
 विश्वे ये मानुषा युगा पान्ति मर्त्यं रिषः ॥ ५.०५२.०४
 अहन्तो ये सुदानवो नरो असांमिशवसः ।
 प्र यज्ञं यज्ञियेभ्यो दिवो अर्चा मरुद्भ्यः ॥ ५.०५२.०५
 आ रुक्मेरा युधा नर ऋष्वा ऋष्टीरसृक्षत ।
 अन्वेना अह विद्युतो मरुतो जज्झतीरिव भानुरर्तं त्मना दिवः ॥ ५.०५२.०६
 ये वावृधन्त पार्थिवा य उरावन्तरिक्ष आ ।
 वृजने वा नदीनां सधस्थे वा महो दिवः ॥ ५.०५२.०७
 शर्धो मारुतमुच्छ्रंस सत्यशवसमृभ्वसम् ।

उ॒त स्म॑ ते शु॒भे न॒रः प्र॑ स्य॒न्द्रा यु॑ज॒त त्मना॑ ॥ ५.०५२.०८
 उ॒त स्म॑ ते परु॒ष्यामू॑र्णा वस॒त शु॒न्ध्यवः॑ ।
 उ॒त प॒व्या रथाना॑म॒द्रिं भि॒न्दन्त्यो॑जसा ॥ ५.०५२.०९
 आप॑थ॒यो वि॒पथ॑योऽन्त॒स्पथा॑ अनु॒पथाः॑ ।
 ए॒तेभि॑र्म॒ह्यं ना॒मभि॑र्य॒ज्ञं वि॒ष्टार॑ ओ॒हते ॥ ५.०५२.१०
 अधा॑ न॒रो न्यो॑हतेऽधा॑ नि॒युत॑ ओ॒हते ।
 अधा॑ पा॒राव॑ता इति॑ चि॒त्रा रू॒पाणि॑ द॒श्या ॥ ५.०५२.११
 छ॒न्दःस्तु॑भः॑ कु॒भन्य॑व॒ उत्स॑मा की॒रिणो॑ नृ॒तुः ।
 ते मे॒ के चि॒त्र ता॑य॒व ऊ॒मा आ॑स॒न्दृशि॑ त्विषे ॥ ५.०५२.१२
 य ऋ॒ष्वा ऋ॒ष्टि॑विद्यु॒तः क॒वयः॑ सन्ति॑ वे॒धसः॑ ।
 तमृ॑षे मा॒रुतं॑ ग॒णं न॑म॒स्या र॒मया॑ गि॒रा ॥ ५.०५२.१३
 अ॒च्छ्रं ऋ॒षे मा॒रुतं॑ ग॒णं दाना॑ मि॒त्रं न यो॑षणा ।
 दि॒वो वा धृ॒ष्णव॑ ओ॒जसा॑ स्तु॒ता धी॑भिरिष॒ण्यत ॥ ५.०५२.१४
 नू म॑न्वा॒न ए॒षां दे॒वां अ॒च्छ्रा न व॑क्षणा ।
 दाना॑ स॒चेत॑ सू॒रिभि॑र्याम॒श्रुते॑भिर॒ज्जिभिः॑ ॥ ५.०५२.१५
 प्र ये मे॑ बन्ध्वेषे॒ गां वो॑च॒न्त सू॒रयः॑ पृ॒श्निं वो॑च॒न्त मा॒तर॑म् ।
 अधा॑ पि॒तर॑मि॒ष्मिणं॑ रु॒द्रं वो॑च॒न्त शि॒क्वसः॑ ॥ ५.०५२.१६
 स॒प्त मे॑ स॒प्त शा॑कि॒न एक॑मे॒का श॒ता द॑दुः ।
 य॒मुना॑याम॒धि श्रु॑तमु॒द्राधो॑ ग॒व्यं मृ॒जे नि रा॑धो अ॒श्र्यं मृ॒जे ॥ ५.०५२.१७

को वे॒द जा॑नमि॒षां को॑ वा॒ पुरा॑ सु॒म्नेष्वा॑स॒ मरु॑ताम् ।
 यद्यु॑यु॒जे कि॑ला॒स्यः ॥ ५.०५३.०१
 ऐ॒तान्न॑थेषु॒ तस्थु॑षः॒ कः शु॑श्राव॒ कथा॑ य॒युः ।
 कस्मै॑ स॒स्रुः सु॑दा॒से अ॒न्वाप॑य॒ इळा॑भिर्वृ॒ष्टयः॑ स॒ह ॥ ५.०५३.०२
 ते म॑ आ॒हुर्य॑ आ॒ययु॑रु॒प द्यु॑भिर्वि॒भिर्म॑दे ।
 न॒रो म॒र्या अ॒रेप॑स॒ इमा॑न्प॒श्यन्ति॑ ष्टु॒हि ॥ ५.०५३.०३
 ये अ॒ज्जि॑षु॒ ये वा॑शीषु॒ स्वभा॑नवः॒ स्रक्षु॑ रू॒क्मेषु॑ खा॒दिषु॑ ।
 श्रा॒या रथे॑षु॒ धन्व॑सु ॥ ५.०५३.०४
 यु॒ष्माकं॑ स्मा॒ रथा॑ अनु॒ मुदे॑ दधे मरु॒तो जी॑रदानवः ।
 वृ॒ष्टी द्या॑वो॒ यती॑रि॒व ॥ ५.०५३.०५
 आ यं न॒रः सु॑दान॒वो ददा॑शुषे॒ दिवः॑ को॒शम॑चु॒च्यवुः॑ ।
 वि॒ पर्जन्य॑ सृ॒जन्ति॒ रोद॑सी॒ अनु॑ धन्व॒ना य॑न्ति वृ॒ष्टयः॑ ॥ ५.०५३.०६
 त॒तृदा॑नाः॒ सिन्ध॑वः॒ क्षोद॑सा॒ रजः॑ प्र स॒स्रुर्धे॑नवो॒ यथा॑ ।
 स्य॒न्ना अ॒श्वा इ॒वाध्व॑नो॒ विमो॑च॒ने वि॑ यद्व॒र्तन्त॑ ए॒न्यः ॥ ५.०५३.०७
 आ या॑त मरु॒तो दि॒व आ॑न्तरि॒क्षाद॑मा॒दुत॑ ।
 मा॒व॑ स्था॒त परा॑व॒तः ॥ ५.०५३.०८

मा वो रसानितभा कुभा कुमुर्मा वः सिन्धुर्नि रीरमत् ।
 मा वः परिष्ठात्सरयुः पुरीषिण्यस्मे इत्सुम्नमस्तु वः ॥ ५.०५३.०९
 तं वः शर्ध रथानां त्वेषं गणं मारुतं नव्यसीनाम् ।
 अनु प्र यन्ति वृष्टयः ॥ ५.०५३.१०
 शर्धशर्ध व एषां व्रातंव्रातं गणंगणं सुशस्तिभिः ।
 अनु क्रामेम धीतिभिः ॥ ५.०५३.११
 कस्मा अद्य सुजाताय रातहव्याय प्र ययुः ।
 एना यामेन मरुतः ॥ ५.०५३.१२
 येन तोकाय तनयाय धान्यं वीजं वहध्वे अक्षितम् ।
 अस्मभ्यं तद्धतन यद्व ईमहे राधो विश्वायु सौभगम् ॥ ५.०५३.१३
 अतीयाम निदस्तिरः स्वस्तिभिर्हित्वावद्यमरातीः ।
 वृष्टवी शं योराप उस्त्रि भेषजं स्याम मरुतः सह ॥ ५.०५३.१४
 सुदेवः समहासति सुवीरो नरो मरुतः स मर्त्यैः ।
 यं त्रायध्वे स्याम ते ॥ ५.०५३.१५
 स्तुहि भोजान्स्तुवतो अस्य यामनि रणन्गावो न यवसे ।
 यतः पूर्वा इव सखीरनु ह्य गिरा गृणीहि कामिनः ॥ ५.०५३.१६

प्र शर्धाय मारुताय स्वभानव इमां वाचमनजा पर्वतच्युते ।
 घर्मस्तुभे दिव आ पृष्ठयज्वने द्युम्नश्रवसे महि नृम्णमर्चत ॥ ५.०५४.०१
 प्र वो मरुतस्तविषा उदन्यवो वयोवृधो अश्वयुजः परिज्रयः ।
 सं विद्युता दधति वाशति त्रितः स्वरन्त्यापोऽवना परिज्रयः ॥ ५.०५४.०२
 विद्युन्महसो नरो अश्मदिद्यवो वातत्विषो मरुतः पर्वतच्युतः ।
 अब्दया चिन्मुहुरा ह्रादुनीवृतः स्तनयदमा रभसा उदोजसः ॥ ५.०५४.०३
 व्यश्क्तून्नुद्रा व्यहानि शिक्वसो व्यश्न्रिर्क्षं वि रजांसि धूतयः ।
 वि यदज्रा अजथ नाव ई यथा वि दुर्गाणि मरुतो नाह रिष्यथ ॥ ५.०५४.०४
 तद्वीर्यं वो मरुतो महित्वनं दीर्घं ततान सूर्यो न योजनम् ।
 एता न यामे अगृभीतशोचिषोऽनश्चदा यन्नययातना गिरिम् ॥ ५.०५४.०५
 अभ्राजि शर्धो मरुतो यदर्णसं मोषथा वृक्षं कपनेव वेधसः ।
 अर्धस्मा नो अरमतिं सजोषसश्चक्षुरिव यन्तमनु नेषथा सुगम् ॥ ५.०५४.०६
 न स जीयते मरुतो न हन्यते न स्नेधति न व्यथते न रिष्यति ।
 नास्य राय उप दस्यन्ति नोतय ऋषिं वा यं राजानं वा सुषूदथ ॥ ५.०५४.०७
 नियुत्वन्तो ग्रामजितो यथा नरोऽर्यमणो न मरुतः कबन्धिनः ।
 पिन्वन्त्युत्सं यदिनासो अस्वरन्व्युन्दन्ति पृथिवीं मध्वो अन्धसा ॥ ५.०५४.०८
 प्रवत्वतीयं पृथिवी मरुद्भयः प्रवत्वती द्यौर्भवति प्रयद्भयः ।
 प्रवत्वतीः पथ्या अन्तरिक्ष्याः प्रवत्वन्तः पर्वता जीरदानवः ॥ ५.०५४.०९
 यन्मरुतः सभरसः स्वर्णरः सूर्य उदिते मदथा दिवो नरः ।

न वोऽश्वाः श्रथयन्ताह सिस्रतः सद्यो अस्याध्वनः पारमश्रुथ ॥ ५.०५४.१०
 अंसेषु व ऋष्टयः पत्सु खादयो वक्षस्सु रुक्मा मरुतो रथे शुभः ।
 अग्निभ्राजसो विद्युतो गभस्त्योः शिप्राः शीर्षसु वितता हिरण्ययीः ॥ ५.०५४.११
 तं नाकमर्यो अगृभीतशोचिषं रुशत्पिप्पलं मरुतो वि धूनुथ ।
 समच्यन्त वृजनातिं त्विषन्त यत्स्वरन्ति घोषं विततमृतायवः ॥ ५.०५४.१२
 युष्मादत्तस्य मरुतो विचेतसो रायः स्याम रथ्योऽव्यस्वतः ।
 न यो युच्छति तिष्योऽथ दिवोऽस्मे रारन्त मरुतः सहस्रिणाम् ॥ ५.०५४.१३
 यूयं रयिं मरुतः स्पार्हवीरं यूयमृषिमवथ सामविप्रम् ।
 यूयमर्वन्तं भरताय वाजं यूयं धत्थ राजानं श्रुष्टिमन्तम् ॥ ५.०५४.१४
 तद्वो यामि द्रविणं सद्यऊतयो येना स्वर्णं ततनाम नूरभि ।
 इदं सु मे मरुतो हर्यता वचो यस्य तरेम तरसा शतं हिमाः ॥ ५.०५४.१५

प्रयज्यवो मरुतो भ्राजदृष्टयो बृहद्वयो दधिरे रुक्मवक्षसः ।
 ईयन्ते अश्वैः सुयमेभिराशुभिः शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०१
 स्वयं दधिध्वे तविषी यथा विद बृहन्महान्त उर्विया वि राजथ ।
 उत्तान्तरिक्षं ममिरे व्योजसा शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०२
 साकं जाताः सुभ्वः साकमुक्षिताः श्रिये चिदा प्रतरं वावृधुर्नरः ।
 विरोकिणः सूर्यस्येव रश्मयः शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०३
 आभूषेण्यं वो मरुतो महित्वनं दिदृक्षेण्यं सूर्यस्येव चक्षणम् ।
 उत्तो अस्मां अमृतत्वे दधातन शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०४
 उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टि वर्षयथा पुरीषिणः ।
 न वो दस्रा उप दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०५
 यदश्वान्धुषु पृषतीरयुग्ध्वं हिरण्ययान्प्रत्यत्कां अमुग्ध्वम् ।
 विश्वा इत्स्पृधो मरुतो व्यस्यथ शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०६
 न पर्वता न नद्यो वरन्त वो यत्राचिध्वं मरुतो गच्छथेदु तत् ।
 उत् द्यावापृथिवी याथना परि शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०७
 यत्पूर्व्यं मरुतो यच्च नूतनं यदुद्यते वसवो यच्च शस्यते ।
 विश्वस्य तस्य भवथा नवेदसः शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०८
 मृळत नो मरुतो मा वधिष्टनास्मभ्यं शर्म बहुलं वि यन्तन ।
 अधि स्तोत्रस्य सख्यस्य गातन शुभं यातामनु रथा अवृत्सत ॥ ५.०५५.०९
 यूयमस्मान्नयत वस्यो अच्छा निरंहतिभ्यो मरुतो गृणानाः ।
 जुषध्वं नो हव्यदाति यजत्रा वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ५.०५५.१०

अग्ने शर्धन्तमा गणं पिष्टं रुक्मेभिरञ्जिभिः ।
 विशो अद्य मरुतामव ह्वये दिवश्चिद्रोचनादधि ॥ ५.०५६.०१
 यथा चिन्मन्यसे हृदा तदिन्मे जग्मुराशसः ।

ये ते नेदिष्ठं हवनान्यागमन्तान्वर्ध भीमसदृशः ॥ ५.०५६.०२
 मीळ्हुष्मतीव पृथिवी पराहता मदन्त्येत्यस्मदा ।
 ऋक्षो न वो मरुतः शिमीवाँ अमो दुध्रो गौरिव भीमयुः ॥ ५.०५६.०३
 नि ये रिणन्त्योजसा वृथा गावो न दुर्धुरः ।
 अश्मानं चित्स्वर्यं पर्वतं गिरिं प्र च्यावयन्ति यामभिः ॥ ५.०५६.०४
 उत्तिष्ठ नूनमेषां स्तोमैः समुक्षितानाम् ।
 मरुतां पुस्तममपूर्व्यं गवां सर्गमिव ह्वये ॥ ५.०५६.०५
 युङ्गध्वं ह्यरुषी रथे युङ्गध्वं रथेषु रोहितः ।
 युङ्गध्वं हरी अजिरा धुरि वोळ्हवे वहिष्ठा धुरि वोळ्हवे ॥ ५.०५६.०६
 उत स्य वाज्यरुषस्तुविष्वणिरिह स्म धायि दशतः ।
 मा वो यामेषु मरुतश्चिरं करत्र तं रथेषु चोदत ॥ ५.०५६.०७
 रथं नु मारुतं वयं श्रवस्युमा हुवामहे ।
 आ यस्मिन्तस्थौ सुरणानि बिभ्रती सचा मरुत्सु रोदसी ॥ ५.०५६.०८
 तं वः शर्धं रथेषुभं त्वेषं पनस्युमा हुवे ।
 यस्मिन्सुजाता सुभगा महीयते सचा मरुत्सु मीळ्हुषी ॥ ५.०५६.०९

आ रुद्रास इन्द्रवन्तः सजोषसो हिरण्यरथाः सुवितायं गन्तन ।
 इयं वो अस्मत्प्रति ह्यते मतिस्तृष्णजे न दिव उत्सा उदन्यवे ॥ ५.०५७.०१
 वाशीमन्त ऋष्टिमन्तो मनीषिणः सुधन्वान इषुमन्तो निषङ्गिणः ।
 स्वश्वाः स्थ सुरथाः पृश्निमातरः स्वायुधा मरुतो याथना शुभम् ॥ ५.०५७.०२
 धनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु नि वो वना जिहते यामनो भिया ।
 कोपयथ पृथिवीं पृश्निमातरः शुभे यदुग्राः पृषतीरयुग्ध्वम् ॥ ५.०५७.०३
 वातत्वेषो मरुतो वर्षनिर्णिजो यमा इव सुसदृशः सुपेशसः ।
 पिशङ्गाश्वा अरुणाश्वा अरेपसः प्रत्वक्षसो महिना दौरिवोरवः ॥ ५.०५७.०४
 पुरुद्रप्सा अज्जिमन्तः सुदानवस्त्वेषसदृशो अनवभ्रराधसः ।
 सुजातासो जनुषा रुक्मवक्षसो दिवो अर्का अमृतं नाम भेजिरे ॥ ५.०५७.०५
 ऋष्टयो वो मरुतो असयोरधि सह ओजो बाह्वोर्वो बलं हितम् ।
 नृम्णा शीर्षस्वायुधा रथेषु वो विश्वा वः श्रीरधि तनूषु पिपिशे ॥ ५.०५७.०६
 गोमदश्वावद्रथवत्सुवीरं चन्द्रवद्राधो मरुतो ददा नः ।
 प्रशस्तिं नः कृणुत रुद्रियासो भक्षीय वोऽवसो दैव्यस्य ॥ ५.०५७.०७
 ह्ये नरो मरुतो मूळता नस्तुवीमघासो अमृता ऋतज्ञाः ।
 सत्यश्रुतः कवयो युवानो बृहद्विरयो बृहदुक्षमाणाः ॥ ५.०५७.०८

तमु नूनं तविषीमन्तमेषां स्तुषे गणं मारुतं नव्यसीनाम् ।
 य आश्वश्वा अमवद्ब्रहन्त उतेशिरे अमृतस्य स्वराजः ॥ ५.०५८.०१
 त्वेषं गणं तवसं खादिहस्तं धुनिव्रतं मायिनं दातिवारम् ।

म॒यो॒भु॒वो॒ ये अ॒मि॒ता म॒हि॒त्वा व॒न्द॒स्व वि॒प्र तु॒वि॒रा॒ध॒सो नृ॒न् ॥ ५.०५८.०२
 आ वो॑ य॒न्तू॒दवा॒हासो॑ अ॒द्य वृ॒ष्टिं॑ ये वि॒श्वे म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑ ।
 अ॒यं यो अ॒ग्नि॒र्म॒रुतः॑ स॒मि॒द्ध ए॒तं जु॒षध्वं॑ क॒वयो॑ यु॒वानः॑ ॥ ५.०५८.०३
 यू॒यं रा॒जा॒न॒मि॒र्य॒ जना॑य वि॒श्वत॑ष्टं ज॒नय॑था यज॒त्राः ।
 यु॒ष्मदे॑ति मु॒ष्टिहा॑ बा॒हुजू॒तो यु॒ष्मत्स॑द॒श्वो म॒रुतः॑ सु॒वीरः॑ ॥ ५.०५८.०४
 अ॒रा इ॒वेद॑च॒रमा॑ अ॒हे॒व प्र॑ जा॒यन्ते॑ अ॒क॒वा म॒हो॒भिः ।
 पृ॒श्नेः पु॒त्रा उ॑प॒मासो॑ र॒भि॒ष्ठाः स्व॒या म॒त्या म॒रुतः॑ सं मि॒मिक्षुः॑ ॥ ५.०५८.०५
 य॒त्प्रा॒या॒सि॒ष्ट पृ॒षती॑भि॒रश्वै॑र्वी॒ळुप॑वि॒भिर्म॒रुतो॑ रथे॒भिः ।
 क्षो॒दन्त॑ आ॒पो रि॒णते॑ व॒नान्य॑वो॒स्त्रियो॑ वृ॒षभः॑ क्र॒न्दतु॑ द्यौः ॥ ५.०५८.०६
 प्रथि॑ष्ट॒ याम॑नृ॒थि॒वी चि॑देषां भ॒र्ते॒व गर्भ॑ स्व॒मिच्छ॑वो॒ धुः ।
 वा॒ता॒न्ह्यश्वान्धु॑र्या॒यु॒ज्जे वर्ष॑ स्वेदं च॒क्रिरे॑ रु॒द्रिया॑सः ॥ ५.०५८.०७
 ह्ये॒ नरो॑ म॒रुतो॑ मृ॒ळता॑ न॒स्तु॒वीम॑घासो अ॒मृता॑ ऋ॒तज्ञाः॑ ।
 स॒त्यश्रु॑तः क॒वयो॑ यु॒वानो॑ बृ॒हद्भि॑रयो बृ॒हदु॑क्ष॒माणाः॑ ॥ ५.०५८.०८

प्र॒ वः॑ स्प॒ळक्र॑न्सु॒वि॒ताय॑ दा॒वने॑ऽर्चा॑ दि॒वे प्र॑ पृथि॒व्या ऋ॒तं भ॑रे ।
 उ॒क्षन्ते॑ अ॒श्वान्तरु॑षन्त॒ आ र॒जो॑ऽनु॒ स्वं भा॑नुं श्रथ॒यन्ते॑ अ॒णवैः॑ ॥ ५.०५९.०१
 अ॒मादि॑षां भि॒यसा॑ भूमि॒रेज॑ति नौर्न॒ पूर्णा॑ क्ष॒रति॑ व्यथि॒र्यती॑ ।
 दू॒रेदृ॒शो ये चि॑त॒यन्त॑ ए॒र्माभि॑रन्त॒महे॑ वि॒दथे॑ येति॒रे नरः॑ ॥ ५.०५९.०२
 ग॒वा॒मि॒व श्रि॒यसे॑ शृ॒ङ्गमु॑त्त॒मं सूर्यो॑ न चक्षु॒ रज॑सो॒ विस॑र्जने ।
 अ॒त्या इ॒व सु॒भ्वश्च॑र॒वः स्थ॑न॒ मर्या॑ इ॒व श्रि॒यसे॑ चेत॒था नरः॑ ॥ ५.०५९.०३
 को वो॑ म॒हान्ति॑ म॒हता॑मु॒द॒श्नव॑त्क॒स्काव्या॑ म॒रुतः॑ को ह॒ पौ॑स्या ।
 यू॒यं ह॒ भूमि॑ं कि॒रणं॑ न रे॒जथ॑ प्र॒ यद्भ॑र॒ध्वे सु॒वि॒ताय॑ दा॒वने॑ ॥ ५.०५९.०४
 अ॒श्वो इ॒वेद॑रु॒षासः॑ स॒बन्ध॑वः शू॒रा इ॒व प्र॒युधः॑ प्रो॒त यु॒युधुः॑ ।
 मर्या॑ इ॒व सु॒वृधो॑ वा॒वृधु॑र्न॒रः सूर्य॑स्य चक्षुः॒ प्र मि॑नन्ति वृ॒ष्टिभिः॑ ॥ ५.०५९.०५
 ते अ॒ज्ये॑ष्ठा अ॒कानि॑ष्ठास॒ उ॒द्भिदो॑ऽम॒ध्यमा॑सो म॒हसा॑ वि॒ वावृ॑धुः ।
 सु॒जा॒तासो॑ ज॒नुषा॑ पृ॒श्नि॒मात॑रो दि॒वो मर्या॑ आ नो॒ अच्छा॑ जि॒गात॑न ॥ ५.०५९.०६
 वयो॑ न ये श्रेणीः प॒प्तुरो॑ज॒सान्ता॑न्दि॒वो बृ॒हतः॑ सा॒नु॒नस्प॑रि ।
 अ॒श्वो॒स ए॒षामु॑भये॒ यथा॑ वि॒दुः प्र॑ प॒र्वत॑स्य न॒भन्न॑र॒चुच्य॑वुः ॥ ५.०५९.०७
 मि॒मातु॑ द्यौर॒दि॒तिर्वी॑तये॒ नः सं दानु॑चि॒त्रा उ॒षसो॑ यत॒न्ताम् ।
 आ॒चु॒च्यवु॑र्दिव्यं को॒शमे॑त॒ ऋ॒षे रु॒द्रस्य॑ म॒रुतो॑ गृ॒णा॒नाः॑ ॥ ५.०५९.०८

ई॒ळे अ॒ग्निं॑ स्व॒वसं॑ न॒मोभि॑रि॒ह प्र॑स॒तो वि॑ च॒यत्कृ॑तं नः ।
 रथै॑रि॒व प्र॑ भ॒रे वा॒जय॑द्भिः प्र॒दक्षि॑णि॒न्मरु॑तां॒ स्तोम॑मृ॒ध्याम् ॥ ५.०६०.०१
 आ ये त॒स्थुः पृ॒षती॑षु श्रु॒तासु॑ सु॒खेषु॑ रु॒द्रा म॒रुतो॑ रथेषु ।
 वना॑ चि॒दुग्रा॑ जि॒हते॑ नि वो॑ भि॒या पृ॒थि॒वी चि॑द्रे॒जते॑ प॒र्वत॑श्चित् ॥ ५.०६०.०२
 प॒र्वत॑श्चि॒न्महि॑ वृ॒द्धो वि॑भा॒य दि॒वश्चित्सा॑नु॒ रेज॑त॒ स्वने॑ वः ।

यत्क्रीळथ मरुत ऋष्टिमन्त आप इव सध्र्यञ्चो धवध्वे ॥ ५.०६०.०३
 वरा इवेद्रैवतासो हिरण्यैरभि स्वधाभिस्तन्वः पिपिश्रे ।
 श्रिये श्रेयांसस्तवसो रथेषु सत्रा महांसि चक्रिरे तनूषु ॥ ५.०६०.०४
 अज्येष्टासो अकनिष्ठास एते सं भ्रातरो वावृधुः सौभगाय ।
 युवा पिता स्वपा रुद्र एषां सुदुघा पृश्निः सुदिना मरुद्भ्यः ॥ ५.०६०.०५
 यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा यद्वावमे सुभगासो दिवि ष्ठ ।
 अतो नो रुद्रा उत्त वा न्वस्याग्ने वित्ताद्धविषो यद्यजाम ॥ ५.०६०.०६
 अग्निश्च यन्मरुतो विश्ववेदसो दिवो वहध्व उत्तरादधि ष्णुभिः ।
 ते मन्दसाना धुनयो रिशादसो वामं धत्त यजमानाय सुन्वते ॥ ५.०६०.०७
 अग्ने मरुद्भिः शुभयाङ्गिर्क्वाभिः सोमं पिब मन्दसानो गणश्रिभिः ।
 पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्वैश्वानर प्रदिवा केतुना सजूः ॥ ५.०६०.०८

के ष्ठा नरः श्रेष्ठतमा य एकाएक आयय ।
 परमस्याः परावतः ॥ ५.०६१.०१
 क्वर्षो वोऽश्वाः क्वाभीशवः कथं शोक कथा यय ।
 पृष्ठे सदो नसोर्यमः ॥ ५.०६१.०२
 जघने चोद एषां वि सक्थानि नरो यमुः ।
 पुत्रकृथे न जनयः ॥ ५.०६१.०३
 परा वीरास एतन मर्यासो भद्रजानयः ।
 अग्निपपो यथासथ ॥ ५.०६१.०४
 सन्त्साश्च्यं पशुमुत गव्यं शतावयम् ।
 श्यावाश्चस्तुताय या दोर्वीरायोपबर्बहत् ॥ ५.०६१.०५
 उत् त्वा स्त्री शशीयसी पुंसो भवति वस्यसी ।
 अदेवत्रादराधसः ॥ ५.०६१.०६
 वि या जानाति जसुरि वि तृष्यन्तं वि कामिनम् ।
 देवत्रा कृणुते मनः ॥ ५.०६१.०७
 उत् घा नेमो अस्तुतः पुमा इति ब्रुवे पणिः ।
 स वैरदेय इत्समः ॥ ५.०६१.०८
 उत् मेऽरपद्युवतिर्मन्दुषी प्रति श्यावाय वर्तनिम् ।
 वि रोहिता पुरुमीळ्हाय येमतुर्विप्राय दीर्घयशसे ॥ ५.०६१.०९
 यो मे धेनूनां शतं वैददश्चिर्यथा ददत् ।
 तरन्त इव मंहना ॥ ५.०६१.१०
 य ई वहन्त आशुभिः पिबन्तो मदिरं मधु ।
 अत्र श्रवांसि दधिरे ॥ ५.०६१.११
 येषां श्रियाधि रोदसी विभ्राजन्ते रथेष्व ।
 दिवि स्वम् इवोपरि ॥ ५.०६१.१२

युवा॒ स॒ मा॒रु॒तो॒ ग॒ण॒स्त्वे॒ष॒र॒थो॒ अ॒ने॒द्यः ।
 शु॒भ॒या॒वा॒प्र॒ति॒ष्क॒तः ॥ ५.०६१.१३
 को॒ वे॒द॒ नून॑मे॒षां॒ यत्रा॒ म॒द॒न्ति॒ धू॒त॒यः ।
 ऋ॒त॒जा॒ता॒ अ॒रे॒प॒सः ॥ ५.०६१.१४
 यू॒यं॒ म॒तं॑ वि॒प॒न्य॒वः॒ प्र॒णे॒तार॑ इ॒त्था॒ धि॒या ।
 श्रो॒ता॒रो॒ या॒म॒हू॒ति॒षु ॥ ५.०६१.१५
 ते॒ नो॒ व॒सू॒नि॒ का॒म्या॑ पु॒रु॒श्च॒न्द्रा॑ रि॒शा॒द॒सः ।
 आ॒ य॒ज्ञि॒या॒सो॒ व॒वृ॒त्त॒न ॥ ५.०६१.१६
 ए॒तं॒ मे॒ स्तो॒म॒मूर्त्ये॑ दा॒भ्या॒य॒ परा॑ वह ।
 गि॒रो॒ दे॒वि॒ र॒थी॒रि॒व ॥ ५.०६१.१७
 उ॒त॒ मे॑ वो॒च॒ता॒दि॒ति॑ सु॒त॒सो॒मे॒ रथ॑वी॒तौ ।
 न॒ का॒मो॒ अप॑ वे॒ति॒ मे ॥ ५.०६१.१८
 ए॒ष॒ क्षे॒ति॒ रथ॑वी॒ति॒र्म॒घ॒वा॒ गो॒म॒ती॒र॒नु॑ ।
 प॒र्व॒ते॒ष्व॒प॒श्रि॒तः ॥ ५.०६१.१९

ऋ॒ते॒न॑ ऋ॒त॒म॒पि॒हि॒तं॒ ध्रु॒वं॒ वां॑ सू॒र्य॑स्य॒ यत्र॑ वि॒मु॒च॒न्त्य॒श्चान् ।
 द॒श॑ श॒ता॒ सह॒ त॑स्थु॒स्त॒दे॒कं॑ दे॒वानां॑ श्रे॒ष्ठं॒ व॒पु॒षा॒म॒प॒श्य॒म् ॥ ५.०६२.०१
 त॒त्सु॒ वां॑ मि॒त्रा॒व॒रु॒णा॒ महि॑त्व॒मी॒र्मा॒ त॑स्थु॒षी॒र॒ह॒भि॒र्दु॒दु॒हे ।
 वि॒श्वः॑ पि॒न्व॒थः॒ स्व॒स॒र॑स्य॒ धे॒ना॒ अनु॑ वा॒मे॒कः॑ प॒वि॒रा॒ व॒व॒र्त ॥ ५.०६२.०२
 अ॒धा॒र॒य॒तं॒ पृ॒थि॒वी॒मु॒त॒ द्यां॑ मि॒त्र॒रा॒जा॒ना॒ व॒रु॒णा॒ महो॑भिः ।
 वर्ध॑य॒त॒मो॒ष॒धीः॑ पि॒न्व॒तं॒ गा॒ अ॒व॑ वृ॒ष्टिं॑ सृ॒ज॒तं॒ जी॒र॒दा॒नू ॥ ५.०६२.०३
 आ॒ वा॒म॒श्चा॑सिः सु॒यु॒जो॑ व॒ह॒न्तु॒ य॒त॒र॑श्म॒य॒ उप॑ य॒न्त्व॒र्वा॒क् ।
 घृ॒त॒स्य॑ नि॒र्णि॒ग॒नु॑ वर्त॒ते॒ वा॒मु॒प॒ सि॒न्ध॒वः॑ प्र॒दि॒वि॑ क्ष॒र॒न्ति ॥ ५.०६२.०४
 अ॒नु॑ श्रु॒ता॒म॒म॒तिं॑ वर्ध॒दु॒र्वी॑ ब॒र्हि॒रि॒व॒ य॒जु॑षा॒ र॒क्ष॑माणा ।
 न॒म॒स्व॒न्ता॒ धृ॒त॒द॒क्षा॒धि॒ ग॒ते॑ मि॒त्रा॒सा॒थे॒ व॒रु॒णे॒ळा॑स्व॒न्तः ॥ ५.०६२.०५
 अ॒क्र॒वि॒ह॒स्ता॒ सु॒कृ॒ते॑ प॒र॒स्पा॒ यं॒ त्रा॒सा॒थे॒ व॒रु॒णे॒ळा॑स्व॒न्तः ।
 रा॒जा॒ना॒ क्ष॒त्र॒म॒हृ॒णी॒य॒मा॒ना॒ सह॑स्र॒स्थू॒णं॒ वि॒भृ॒थः॒ सह॑ द्वौ ॥ ५.०६२.०६
 हि॒र॒ण्य॒नि॒र्णि॒ग॒यो॑ अ॒स्य॒ स्थू॒णा॒ वि॒ भ्रा॑ज॒ते॒ दि॒व्य॑श्चार्ज॒नी॒व ।
 भ॒द्रे॒ क्षे॒त्रे॒ नि॒मि॒ता॒ ति॒ल्वि॒ले॒ वा॒ स॒ने॒म॒ म॒ध्वो॑ अ॒धि॒ग॒त्य॑स्य ॥ ५.०६२.०७
 हि॒र॒ण्य॒रूप॑मु॒ष॒सो॒ व्यु॑ष्टा॒व॒यः॑स्थू॒ण॒मु॒दि॒ता॒ सू॒र्य॑स्य ।
 आ॒ रो॒ह॒थो॒ व॒रु॒ण॒ मि॒त्र॒ ग॒र्त॒म॒त॑श्च॒क्षा॒थे॒ अ॒दि॒तिं॒ दि॒तिं॑ च ॥ ५.०६२.०८
 य॒द्व॒हि॒ष्टं॑ ना॒ति॒वि॒धे॑ सु॒दा॒नू॒ अ॒च्छि॑द्रं॒ श॒र्मं॑ भु॒व॒न॒स्य॑ गो॒पा ।
 ते॒न॑ नो॒ मि॒त्रा॒व॒रु॒णा॒व॒वि॒ष्टं॑ सि॒षा॑स॒न्तो॒ जि॒गी॒वांसः॑ स्या॒म ॥ ५.०६२.०९

ऋ॒त॒स्य॑ गो॒पा॒व॒धि॑ ति॒ष्ठ॒थो॒ रथं॑ स॒त्य॑ध॒र्मा॒णा॒ प॒र॒मे॒ व्यो॑मनि ।
 य॒मत्र॑ मि॒त्रा॒व॒रु॒णा॒व॒थो॒ यु॒वं॒ त॒स्मै॑ वृ॒ष्टि॒र्म॒धु॒म॒त्पि॒न्व॒ते॒ दि॒वः ॥ ५.०६३.०१

सम्राजावस्य भुवनस्य राजथो मित्रावरुणा विदथे स्वर्दृशा ।
वृष्टिं वा राधो अमृतत्वमीमहे द्यावापृथिवी वि चरन्ति तन्यवः ॥ ५.०६३.०२
सम्राजा उग्रा वृषभा दिवस्पती पृथिव्या मित्रावरुणा विचर्षणी ।
चित्रेभिरभैरुप तिष्ठथो एवं द्यां वर्षयथो असुरस्य मायया ॥ ५.०६३.०३
माया वा मित्रावरुणा दिवि श्रिता सूर्यो ज्योतिश्चरति चित्रमायुधम् ।
तमभ्रेण वृष्ट्या गृहथो दिवि पर्जन्य द्रप्सा मधुमन्त ईरते ॥ ५.०६३.०४
रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुखं शूरो न मित्रावरुणा गविष्टिषु ।
रजांसि चित्रा वि चरन्ति तन्यवो दिवः सम्राजा पयसा न उक्षतम् ॥ ५.०६३.०५
वाचं सु मित्रावरुणाविरावती पर्जन्यश्चित्रा वदति त्विषीमतीम् ।
अभ्रा वसत मरुतः सु मायया द्यां वर्षयतमरुणामरेपसम् ॥ ५.०६३.०६
धर्मणा मित्रावरुणा विपश्चिता व्रता रक्षेथे असुरस्य मायया ।
ऋतेन विश्वं भुवनं वि राजथः सूर्यमा धत्थो दिवि चित्र्यं रथम् ॥ ५.०६३.०७

वरुणं वो रिशादसमृचा मित्रं हवामहे ।
परि ब्रजेव बाह्वोर्जगन्वासा स्वर्णरम् ॥ ५.०६४.०१
ता बाहवा सुचेतुना प्र यन्तमस्मा अर्चते ।
शेवं हि जार्यं वा विश्वासु क्षासु जोगुवे ॥ ५.०६४.०२
यन्नूनमश्यां गतिं मित्रस्य यायां पथा ।
अस्य प्रियस्य शर्मण्यहिंसानस्य सश्चिरे ॥ ५.०६४.०३
युवाभ्यां मित्रावरुणोपमं धेयामृचा ।
यद्ध क्षये मघोनां स्तोतृणां च स्पृधसे ॥ ५.०६४.०४
आ नो मित्र सुदीतिभिर्वरुणश्च सधस्थ आ ।
स्वे क्षये मघोनां सखीनां च वृधसे ॥ ५.०६४.०५
युवं नो येषु वरुण क्षत्रं बृहच्च बिभृथः ।
उरु णो वाजसातये कृतं राये स्वस्तये ॥ ५.०६४.०६
उच्छन्त्यां मे यजता देवक्षत्रे रुशद्गवि ।
सुतं सोमं न हस्तिभिरा पडिभर्धावतं नरा बिभ्रतावर्चनानसम् ॥ ५.०६४.०७

यश्चिकेत स सुक्रतुर्देवत्रा स ब्रवीतु नः ।
वरुणो यस्य दर्शतो मित्रो वा वनते गिरः ॥ ५.०६५.०१
ता हि श्रेष्ठवर्चसा राजाना दीर्घश्रुत्तमा ।
ता सत्पती ऋतावृधं ऋतावाना जनेजने ॥ ५.०६५.०२
ता वामियानोऽवसे पूर्वा उप बुवे सचा ।
स्वश्वासः सु चेतुना वाजां अभि प्र दावने ॥ ५.०६५.०३
मित्रो अंहोश्चिदादुरु क्षयाय गातुं वनते ।
मित्रस्य हि प्रतूर्वतः सुमतिरस्ति विधतः ॥ ५.०६५.०४

व॒यं मि॒त्रस्या॒वसि॒ स्याम॑ स॒प्रथ॑स्तमे ।
 अ॒नेह॑स॒स्त्वोत॑यः स॒त्रा वरु॑णशेषसः ॥ ५.०६५.०५
 यु॒वं मि॒त्रि॒मं ज॒नं य॑तथः सं च॑ नयथः ।
 मा म॒घो॒नः परि॑ ख्य॒तं मो अ॒स्माक॑मृ॒षीणां॑ गोपी॒थे न॑ उरुष्यतम् ॥ ५.०६५.०६

आ चि॑कितान सु॒क्रतू॑ दे॒वौ म॑र्त॒ रिशा॑दसा ।
 वरु॑णाय ऋ॒तपेश॑से दधी॒त प्र॑यसे॒ महे ॥ ५.०६६.०१
 ता हि॑ क्ष॒त्रम॑वि॒हृतं॑ स॒म्यग॑सु॒र्यश्मा॑शति ।
 अध॑ व्र॒तेव॑ मानु॒षं स्व॑र्णं धा॒यि द॑र्शतम् ॥ ५.०६६.०२
 ता वा॑मे॒षे र॑थानामु॒र्वी ग॑व्यू॒तिमेषा॑म् ।
 रा॒तह॑व्यस्य सु॒ष्टुतिं॑ द॒धृक्स्तो॑मै॒र्मना॑महे ॥ ५.०६६.०३
 अधा॑ हि का॒व्या यु॑वं दक्ष॒स्य पू॑र्भिर॒द्भुता॑ ।
 नि के॒तुना॑ जना॒नां चि॑के॒थे पू॑तदक्षसा ॥ ५.०६६.०४
 तद्द॑तं पृथि॒वि बृ॑ह॒च्छ्रव॑ण॒ ऋषी॑णाम् ।
 ज॒यसा॑नावरं॒ पृथ्वि॑ति॒ क्षर॑न्ति॒ याम॑भिः ॥ ५.०६६.०५
 आ य॑द्वा॒मीय॑चक्षसा॒ मित्रं॑ व॒यं च॑ सुर॒यः ।
 व्य॑चि॒ष्टे बहु॑पाय्ये॒ यते॑महि॒ स्वरा॑ज्ये ॥ ५.०६६.०६

ब॒ळि॒त्था दे॑व निष्कृ॒तमा॑दित्या॒ यज॑तं बृ॒हत् ।
 वरु॑ण॒ मित्रा॑र्यम॒न्वर्षि॑ष्ठं क्ष॒त्रमा॑शा॒थे ॥ ५.०६७.०१
 आ य॑द्यो॒निं हि॒रण्य॑यं वरु॑ण॒ मित्र॑ सद॒धः ।
 ध॒र्तारा॑ च॒र्षणी॑नां॒ यन्तं॑ सु॒म्नं रि॑शा॒दसा ॥ ५.०६७.०२
 वि॒श्वे हि॑ वि॒श्ववे॑दसो वरु॑णो॒ मित्रो॑ अ॒र्यमा॑ ।
 व्र॒ता प॑दे॒व स॑श्चि॒रे पा॑न्ति॒ मर्त्यं॑ रि॒षः ॥ ५.०६७.०३
 ते हि॑ स॒त्या ऋ॑त॒स्पृश॑ ऋ॒तावा॑नो॒ जने॑जने ।
 सु॒नी॒थासः॑ सु॒दान॑वोऽहोश्चि॒दु॒रुच॑क्रयः ॥ ५.०६७.०४
 को नु॑ वा॒ मि॒त्रास्तु॑तो वरु॑णो वा॒ तनू॑नाम् ।
 तत्सु॑ वा॒मेष॑ते॒ मति॑रत्रि॒भ्य ए॑षते॒ मतिः॑ ॥ ५.०६७.०५

प्र वो॑ मि॒त्राय॑ गाय॒त वरु॑णाय॒ विपा॑ गि॒रा ।
 म॒हि॒क्षत्रा॑वृ॒तं बृ॑हत् ॥ ५.०६८.०१
 स॒म्राजा॒ या घृ॑तयो॒नी मि॒त्रश्चो॒भा वरु॑णश्च ।
 दे॒वा दे॒वेषु॑ प्र॒शस्ता॑ ॥ ५.०६८.०२
 ता नः॑ श॒क्तं पा॑थि॒वस्य॑ म॒हो रा॒यो दि॒व्यस्य॑ ।
 म॒हि वां क्ष॑त्रं दे॒वेषु॑ ॥ ५.०६८.०३
 ऋ॒तमृ॑ते॒न स॑प॒न्तेषि॑रं दक्ष॒माशा॑ते ।

अद्भुहा देवौ वर्धते ॥ ५.०६८.०४
वृष्टिद्यावा रीत्यापिषस्पती दानुमत्याः ।
बृहन्तं गर्तमाशाते ॥ ५.०६८.०५

त्री रोचना वरुण त्रींस्त दून्त्रीणि मित्र धारयथो रजांसि ।
वावृधानावमति क्षत्रियस्यानु व्रतं रक्षमाणावजुर्यम् ॥ ५.०६९.०१
इरावतीवरुण धेनवो वां मधुमद्वा सिन्धवो मित्र दुहे ।
त्रयस्तस्थुर्वृषभासस्तिसृणां धिषणानां रेतोधा वि द्युमन्तः ॥ ५.०६९.०२
प्रातर्देवीमदिति जोहवीमि मध्यदिन उदिता सूर्यस्य ।
राये मित्रावरुणा सर्वतातेळे तोकाय तनयाय शं योः ॥ ५.०६९.०३
या धर्तारा रजसो रोचनस्योतादित्या दिव्या पार्थिवस्य ।
न वा देवा अमृता आ मिनन्ति व्रतानि मित्रावरुणा ध्रुवाणि ॥ ५.०६९.०४

पुरूरुणा चिद्ध्यस्त्यवो नूनं वां वरुण ।
मित्र वंसि वां सुमतिम् ॥ ५.०७०.०१
ता वां सम्यगद्ब्रह्मणेषमश्याम धायसे ।
वयं ते रुद्रा स्याम ॥ ५.०७०.०२
पातं नो रुद्रा पायुभिस्त त्रायेथां सुत्रात्रा ।
तुर्याम दस्यून्तनूभिः ॥ ५.०७०.०३
मा कस्याद्भुतक्रतू यक्षं भुजेमा तनूभिः ।
मा शेषसा मा तनसा ॥ ५.०७०.०४

आ नो गन्तं रिशादसा वरुण मित्र बर्हणा ।
उपेमं चारुमध्वरम् ॥ ५.०७१.०१
विश्वस्य हि प्रचेतसा वरुण मित्र राजथः ।
ईशाना पिप्यतं धियः ॥ ५.०७१.०२
उप नः सुतमा गतं वरुण मित्र दाशुषः ।
अस्य सोमस्य पीतये ॥ ५.०७१.०३

आ मित्रे वरुणे वयं गीर्भिर्जुहुमो अत्रिवत् ।
नि बर्हिषि सदतं सोमपीतये ॥ ५.०७२.०१
व्रतेन स्थो ध्रुवक्षेमा धर्मणा यातयज्जना ।
नि बर्हिषि सदतं सोमपीतये ॥ ५.०७२.०२
मित्रश्च नो वरुणश्च जुषेतां यज्ञमिष्टये ।
नि बर्हिषि सदतां सोमपीतये ॥ ५.०७२.०३

यदद्य स्थः परावति यदवावत्यश्विना ।
 यद्वा पुरू पुरुभुजा यदन्तरिक्ष आ गतम् ॥ ५.०७३.०१
 इह त्या पुरूभूतमा पुरू दंसांसि बिभ्रता ।
 वरस्या याम्यध्रिगू हुवे तुविष्टमा भुजे ॥ ५.०७३.०२
 ईर्मान्यद्वपुषे वपुश्चक्रं रथस्य येमथुः ।
 पर्यन्या नाहुषा युगा मृहा रजांसि दीयथः ॥ ५.०७३.०३
 तद् षु वामिना कृतं विश्वा यद्वामनु ष्टवे ।
 नाना जातावरपसा समस्मे बन्धुमेयथुः ॥ ५.०७३.०४
 आ यद्वा सूर्या रथं तिष्ठद्रघुष्यदं सदा ।
 परि वामरुषा वयो घृणा वरन्त आतपः ॥ ५.०७३.०५
 युवोरत्रिश्चिकेतति नरा सुम्नेन चेतसा ।
 घर्म यद्वामरेपसं नासत्यास्ना भुरण्यति ॥ ५.०७३.०६
 उग्रो वा ककुहो ययिः शृण्वे यामेषु संतनिः ।
 यद्वा दंसोभिरश्विनात्रिर्नराववर्तति ॥ ५.०७३.०७
 मध्व ऊ षु मधूयुवा रुद्रा सिषक्ति पिप्युषी ।
 यत्समुद्राति पर्षथः पक्वाः पृक्षो भरन्त वाम् ॥ ५.०७३.०८
 सत्यमिद्धा उ अश्विना युवामाहुर्मयोभुवा ।
 ता यामन्यामहूतमा यामन्ना मृळयत्तमा ॥ ५.०७३.०९
 इमा ब्रह्माणि वर्धनाश्विभ्यां सन्तु शंतमा ।
 या तक्षाम रथो इवावोचाम बृहन्नमः ॥ ५.०७३.१०

कूष्ठो देवावश्विनाद्या दिवो मनावसू ।
 तच्छ्रवथो वृषण्वसू अत्रिर्वामा विवासति ॥ ५.०७४.०१
 कुह त्या कुह नु श्रुता दिवि देवा नासत्या ।
 कस्मिन्ना यतथो जने को वा नदीनां सचा ॥ ५.०७४.०२
 कं याथः कं ह गच्छथः कमच्छा युञ्जाथे रथम् ।
 कस्य ब्रह्माणि रण्यथो वयं वामुश्मसीष्टये ॥ ५.०७४.०३
 पौरं चिद्धयुदप्रुतं पौरं पौराय जिन्वथः ।
 यदी गृभीततातये सिंहमिव द्रुहस्पदे ॥ ५.०७४.०४
 प्र च्यवानाज्जुजुरुषो वत्रिमत्कं न मुञ्चथः ।
 युवा यदी कृथः पुनरा काममृण्वे वध्वः ॥ ५.०७४.०५
 अस्ति हि वामिह स्तोता स्मसि वां सदृशि श्रिये ।
 नू श्रुतं म आ गतमवोभिर्वाजिनीवसू ॥ ५.०७४.०६
 को वामद्य पुष्णामा वने मर्त्यानाम् ।
 को विप्रो विप्रवाहसा को यज्ञैर्वाजिनीवसू ॥ ५.०७४.०७
 आ वा रथो रथानां येषो यात्वश्विना ।

पुरू चिदस्मयुस्तिर आङ्गुषो मर्त्येष्व ॥ ५.०७४.०८
 शम्भुषु वा मधूयुवास्माकमस्तु चर्कृतिः ।
 अर्वाचीना विचेतसा विभिः श्येनेव दीयतम् ॥ ५.०७४.०९
 अश्विना यद्द कर्हि चिच्छ्रुयातमिमं हवम् ।
 वस्वीरुषु वा भुजः पृञ्चन्ति सु वा पृचः ॥ ५.०७४.१०

प्रति प्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।
 स्तोता वामश्विनावृषिः स्तोमेन प्रति भूषति माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०१
 अत्यायातमश्विना तिरो विश्वा अहं सना ।
 दस्रा हिरण्यवर्तनी सुषुम्ना सिन्धुवाहसा माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०२
 आ नो रत्नानि विभ्रतावश्विना गच्छतं युवम् ।
 रुद्रा हिरण्यवर्तनी जुषणा वाजिनीवसू माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०३
 सुष्टुभो वा वृषणवसू रथे वाणीच्याहिता ।
 उत वा ककुहो मृगः पृक्षः कृणोति वापुषो माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०४
 बोधिन्मनसा रथ्येषिरा हवनश्रुता ।
 विभिश्चयवानमश्विना नि याथो अद्रयाविनं माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०५
 आ वा नरा मनोयुजोऽश्वासः प्रुषितप्सवः ।
 वयो वहन्तु पीतये सह सुम्नेभिरश्विना माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०६
 अश्विनवेह गच्छतं नासत्या मा वि वैनतम् ।
 तिरश्विदर्यया परि वर्तिर्यातमदाभ्या माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०७
 अस्मिन्यज्ञे अदाभ्या जरितारं शुभस्पती ।
 अवस्युमश्विना युवं गृणन्तमुप भूषथो माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०८
 अभूदुषा रुशत्पशुराग्निरधाय्यृत्वियः ।
 अयोजि वा वृषणवसू रथो दस्रावमर्त्यो माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥ ५.०७५.०९

आ भात्यग्निरुषसामनीकमुद्विप्राणां देवया वाचो अस्थुः ।
 अर्वाञ्चा नूनं रथ्येह यातं पीपिवांसमश्विना घर्ममच्छ ॥ ५.०७६.०१
 न संस्कृतं प्र मिमीतो गमिष्ठान्ति नूनमश्विनोपस्तुतेह ।
 दिवाभिपित्वेऽवसागमिष्ठा प्रत्यवर्तिं दाशुषे शम्भविष्ठा ॥ ५.०७६.०२
 उता यातं संगवे प्रातरहो मध्यदिन उदिता सूर्यस्य ।
 दिवा नक्तमवसा शंतमेन नेदानी पीतिरश्विना ततान ॥ ५.०७६.०३
 इदं हि वां प्रदिवि स्थानमोक इमे गुहा अश्विनेदं दुरोणम् ।
 आ नो दिवो बृहतः पर्वतादाद्भयो यातमिषमूर्जं वहन्ता ॥ ५.०७६.०४
 समश्विनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।
 आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभगानि ॥ ५.०७६.०५

प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वं पुरा गृध्रादररुषः पिबातः ।
 प्रातर्हि यज्ञमश्विना दधाते प्र शंसन्ति कवयः पूर्वभाजः ॥ ५.०७७.०१
 प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत न सायमस्ति देवया अजुष्टम् ।
 उत्तान्यो अस्मद्यजते वि चावः पूर्वीःपूर्वी यजमानो वनीयान् ॥ ५.०७७.०२
 हिरण्यत्वङ्गधुवर्णो घृतस्नुः पृक्षो वहन्ना रथो वर्तते वाम् ।
 मनोजवा अश्विना वातरहा येनातियाथो दुरितानि विश्वा ॥ ५.०७७.०३
 यो भूयिष्ठं नासत्याभ्यां विवेष चनिष्ठं पित्वो ररते विभागे ।
 स तोकमस्य पीपरच्छमीभिरनूर्ध्वभासः सदमित्तुर्त्यात् ॥ ५.०७७.०४
 समश्विनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।
 आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभगानि ॥ ५.०७७.०५

अश्विनावेह गच्छतं नासत्या मा वि वेनतम् ।
 हंसाविव पततमा सुतां उप ॥ ५.०७८.०१
 अश्विना हरिणाविव गौराविवानु यवसम् ।
 हंसाविव पततमा सुतां उप ॥ ५.०७८.०२
 अश्विना वाजिनीवसू जुषेथां यज्ञमिष्टये ।
 हंसाविव पततमा सुतां उप ॥ ५.०७८.०३
 अत्रियं द्वामवरोहन्नृबीसमजोहवीन्नाधमानेव योषा ।
 श्येनस्य चिज्जवसा नूतनेनागच्छतमश्विना शंतमेन ॥ ५.०७८.०४
 वि जिहीष्व वनस्पते योनिः सूप्यन्त्या इव ।
 श्रुतं मे अश्विना हव सप्तवध्रिं च मुञ्चतम् ॥ ५.०७८.०५
 भीताय नाधमानाय ऋषये सप्तवध्रये ।
 मायाभिरश्विना युवं वृक्षं सं च वि चाचथः ॥ ५.०७८.०६
 यथा वातः पुष्करिणीं समिङ्गयति सर्वतः ।
 एवा ते गर्भं एजतु निरैतु दशमास्यः ॥ ५.०७८.०७
 यथा वातो यथा वनं यथा समुद्र एजति ।
 एवा त्वं दशमास्य सहावेहि जरायुणा ॥ ५.०७८.०८
 दश मासाञ्छशयानः कुमारो अधि मातरि ।
 निरैतु जीवो अक्षतो जीवो जीवन्त्या अधि ॥ ५.०७८.०९

महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती ।
 यथा चिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाति अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०१
 या सुनीथे शौचद्रथे व्यौच्छो दुहितदिवः ।
 सा व्युच्छ सहीयसि सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाति अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०२
 सा नो अद्याभरद्वसुर्व्युच्छा दुहितदिवः ।
 यो व्यौच्छः सहीयसि सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाति अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०३

अ॒भि ये त्वा॑ वि॒भावरि॑ स्तोमैर्गु॒णन्ति॑ व॒ह्नयः॑ ।
 म॒घैर्म॑घोनि सु॒श्रियो॑ दामन्वन्तः सुरा॒तयः॑ सुजा॒ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.०४
 यच्चि॒द्धि ते॑ ग॒णा इमे॑ छु॒दयन्ति॑ म॒घत्तये॑ ।
 परि॑ चि॒द्वष्ट॑यो दधु॒र्ददतो॑ राधो अ॒ह्नयं॑ सुजा॒ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.०५
 ऐषु॑ धा वी॒रव॑द्यश उषो॑ म॒घोनि॑ सूरिषु॑ ।
 ये नो॑ राधा॒स्य ह्या॑ म॒घवा॑नो अ॒रास॑त सुजा॒ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.०६
 तेभ्यो॑ द्यु॒म्नं बृ॑हद्यश उषो॑ म॒घोन्या॑ वह ।
 ये नो॑ राधा॒स्य श्व्या॑ ग॒व्या भ॑जन्त सूर॒यः सुजा॑ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.०७
 उ॒त नो॑ गोम॒तीरि॑ष आ व॒हा दु॑हितर्दिवः ।
 सा॒कं सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑ शु॒क्रैः शोच॑द्भिर्चि॒र्चिभिः॑ सुजा॒ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.०८
 व्यु॑च्छा दु॒हितर्दि॑वो मा चि॒रं त॑नुथा अपः ।
 नेत्त्वा॑ स्तेनं यथा॑ रिपुं तपा॒ति सूर॑ो अ॒र्चिषा॑ सुजा॒ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.०९
 ए॒तावे॒द्वदु॑षस्त्वं भूयो॑ वा दातु॒र्मह॑सि ।
 या स्तो॒तृभ्यो॑ वि॒भावर्यु॑च्छन्ती न प्र॒मीय॑से सुजा॒ति अश्व॑सूनृते ॥ ५.०७९.१०

द्यु॒तद्या॑मानं बृ॒हती॑मृतेन॑ ऋ॒ताव॑रीम॒रुण॑प्सु॑ विभा॒तीम् ।
 दे॒वीमु॑षसं स्व॒राव॑हन्ती॒ प्रति॑ वि॒प्रासो॑ म॒तिभिर्ज॑रन्ते ॥ ५.०८०.०१
 ए॒षा जनं॑ दर्श॒ता बो॑धयन्ती सु॒गान्प॑थः कृ॒ण्वती॑ या॒त्यग्रे॑ ।
 बृ॒हद्र॑था बृ॒हती॑ विश्व॒मिन्वो॑षा ज्योति॒र्यच्छ॑त्यग्रे॒ अह्ना॑म् ॥ ५.०८०.०२
 ए॒षा गो॑भिर॒रुणे॑भिर्यु॒जाना॑स्त्रेधन्ती र॒यिम॑प्रायु॑ च॒क्रे ।
 प॒थो रद॑न्ती सु॒विता॑य॒ देवी॑ पु॒रुष्टु॑ता विश्व॒वारा॑ वि भा॒ति ॥ ५.०८०.०३
 ए॒षा व्ये॑नी भवति द्वि॒बर्हा॑ आविष्कृ॒ण्वाना॑ त॒न्वं पुर॑स्तात् ।
 ऋ॒तस्य॑ पन्था॒मन्वे॑ति सा॒धु प्र॑जा॒नती॑व न दि॒शो मि॑नाति ॥ ५.०८०.०४
 ए॒षा शु॒भ्रा न त॑न्वो॑ वि॒दानो॑र्ध्वेव॑ स्ना॒ती दू॑शये॑ नो अ॒स्थात् ।
 अप॑ द्वेषो॒ बाध॑माना॒ तमा॑स्युषा दि॒वो दु॑हिता ज्योति॒षागा॑त् ॥ ५.०८०.०५
 ए॒षा प्र॑ती॒ची दु॑हिता दि॒वो नृ॑न्योषेव भ॒द्रा नि रि॑णीते॒ अप्सः॑ ।
 व्यू॒र्ण्वती॑ दा॒शुषे॒ वार्या॑णि पु॒नर्ज्यो॑तिर्यु॒वतिः॑ पू॒र्वथा॑कः ॥ ५.०८०.०६

यु॒ञ्जते॑ मन॑ उ॒त यु॑ञ्जते॒ धियो॑ वि॒प्रा वि॑प्रस्य बृ॒हतो॑ वि॒पश्चितः॑ ।
 वि हो॒त्रा द॑धे वयु॒नावि॑देक॒ इन्म॑ही दे॒वस्य॑ स॒वितुः॑ परि॒ष्टुतिः॑ ॥ ५.०८१.०१
 विश्वा॑ रू॒पाणि॑ प्रति॑ मु॒ञ्चते॑ क॒विः प्रा॑सावी॒द्भ्रं द्वि॑पदे चतु॒ष्पदे॑ ।
 वि ना॑कम॒ख्यत्स॑विता वरे॒ण्योऽनु॑ प्रया॒णमु॑षसो॒ वि रा॑जति ॥ ५.०८१.०२
 यस्य॑ प्रया॒णम॑न्व॒न्य इ॒द्युर्दे॒वा दे॒वस्य॑ महि॒मान॑मोजसा ।
 यः पा॒र्थिवा॑नि वि॒ममे॑ स ए॒तशो॑ रजा॒सि दे॒वः स॒विता॑ महि॒त्वना ॥ ५.०८१.०३
 उ॒त या॑सि स॒वित॑स्त्रीणि॑ रोच॒नोत॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑ स॒मुच्य॑सि ।
 उ॒त रात्री॑मु॒भय॑तः प॒रीय॑स उ॒त मि॒त्रो भ॑वसि दे॒व ध॑र्मभिः ॥ ५.०८१.०४

उ॒तेशिषे॑ प्र॒सव॑स्य॒ त्वमे॑क॒ इदु॑त॒ पूषा॑ भ॒वसि॑ दे॒व याम॑भिः ।
उ॒तेदं॑ वि॒श्वं भु॒वनं॑ वि॒ राज॑सि॒ श्यावा॑श्च॒स्ते स॒वितुः॑ स्तोम॑मान॒शे ॥ ५.०८१.०५

तत्स॑वि॒तुर्वृ॑णीमहे॒ वयं॑ दे॒वस्य॑ भोज॑नम् ।
श्रेष्ठं॑ स॒र्वधा॑त॒मं तु॒रं भ॒गस्य॑ धीमहि ॥ ५.०८२.०१
अस्य॑ हि स्व॒यश॑स्तरं स॒वितुः॑ कच्च॒न प्रि॑यम् ।
न मि॑नन्ति॒ स्वरा॑ज्यम् ॥ ५.०८२.०२
स हि॑ रत्नानि॒ दा॒शुषे॑ सु॒वाति॑ स॒विता॑ भ॒गः ।
तं भा॑गं चि॒त्रमी॑महे ॥ ५.०८२.०३
अ॒द्या नो॑ दे॒व स॒वितः॑ प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौभ॑गम् ।
परा॑ दु॒ष्वाप॑न्यं सु॒व ॥ ५.०८२.०४
वि॒श्वानि॑ दे॒व स॒वित॑र्दुरि॒तानि॑ परा॑ सु॒व ।
य॒द्भ्रं॑ तन्न आ सु॒व ॥ ५.०८२.०५
अना॑गसो॒ अदि॑तये॒ देव॑स्य॑ स॒वितुः॑ स॒वे ।
वि॒श्वानि॑ वा॒मानि॑ धीमहि ॥ ५.०८२.०६
आ वि॒श्वदे॑वं स॒त्पति॑ं सू॒क्तैर॑द्या वृ॒णीमहे॑ ।
स॒त्यस॑वं स॒वितार॑म् ॥ ५.०८२.०७
य॒ इमे॒ उभे॑ अह॒नी पुर॑ ए॒त्यप्र॑युच्छन् ।
स्वा॒धीर्दे॒वः स॒विता॑ ॥ ५.०८२.०८
य॒ इमा॑ वि॒श्वानि॑ जा॒तान्या॑श्राव॒यति॑ श्लोके॑न ।
प्र च॑ सु॒वाति॑ स॒विता॑ ॥ ५.०८२.०९

अच्छा॑ वद॒ त्वसं॑ गी॒र्भिरा॑भिः स्तु॒हि प॒र्जन्यं॑ नम॒सा वि॑वास ।
कनि॑क्रददृ॒षभो॑ जी॒रदानू॑ रे॒तो द॒धात्यो॑षधीषु॒ गर्भ॑म् ॥ ५.०८३.०१
वि वृ॒क्षान्हे॑न्त्यु॒त ह॑न्ति॒ रक्ष॑सो॒ विश्वं॑ बि॒भाय॑ भु॒वनं॑ म॒हाव॑धात् ।
उ॒ताना॑गा ई॒षते॑ वृ॒ष्ण्या॑वतो॒ यत्प॑र्जन्यः॒ स्तन॑य॒न्हन्ति॑ दु॒ष्कृतः॑ ॥ ५.०८३.०२
रथी॑व क॒श्याश्चा॑ अभि॒क्षिप॑न्नावि॒द्वैतान्कृ॑णुते॒ वष्य॑ँ॒ इ अह॑ ।
दू॒रात्सि॑हस्य॑ स्त॒नथा॑ उदी॒रते॑ यत्प॑र्जन्यः॒ कृणु॑ते॒ वष्य॑ँ॒ नभः॑ ॥ ५.०८३.०३
प्र वा॒ता वा॑न्ति॒ पत॑यन्ति॒ विद्यु॑त् उदोष॑धीर्जि॒हते॑ पि॒न्वते॑ स्वः ।
इरा॑ वि॒श्वस्मै॑ भु॒वना॑य जा॒यते॑ यत्प॑र्जन्यः॒ पृथि॑वी॒ रेत॑सावति ॥ ५.०८३.०४
यस्य॑ व्र॒ते पृ॑थि॒वी न॑न्नमीति॒ यस्य॑ व्र॒ते श॑फ॒वज्ज॑र्भुरीति ।
यस्य॑ व्र॒त ओ॑षधीर्वि॒श्वरू॑पाः स नः॑ प॒र्जन्य॑ महि॒ शर्म॑ यच्छ ॥ ५.०८३.०५
दि॒वो नो॑ वृ॒ष्टिं म॑रुतो॒ ररी॑ध्वं प्र पि॒न्वत॑ वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ धाराः ।
अ॒र्वाडे॑तेन॒ स्तन॑यि॒त्नुने॒ह्यपो॑ निषि॒ञ्चन्न॑सुरः॒ पिता॑ नः ॥ ५.०८३.०६
अ॒भि क्र॑न्द॒ स्तन॑य॒ गर्भ॑मा॒ धा उ॑द॒न्वता॑ परि॒ दीया॑ रथेन ।
दृ॒तिं सु॑ क॒र्ष वि॑षि॒तं न्य॑ञ्चं॒ समा॑ भ॒वन्तु॑द्वतो॒ निपा॑दाः ॥ ५.०८३.०७

महान्तं कोशमुदचा नि षिञ्च स्यन्दन्तां कुल्या विषिताः पुरस्तात् ।
 धृतेन द्यावापृथिवी व्युन्धि सुप्रपाणं भवत्वघ्न्याभ्यः ॥ ५.०८३.०८
 यत्पर्जन्य कनिक्रदत्स्तनयन्हंसि दुष्कृतः ।
 प्रतीदं विश्वं मोदते यत्किं च पृथिव्यामधि ॥ ५.०८३.०९
 अवर्षीर्वर्षमुदुषू गृभायाकर्धन्वान्यत्येतवा उ ।
 अजीजन ओषधीर्भोजनाय कमुत प्रजाभ्योऽविदो मनीषाम् ॥ ५.०८३.१०

बळित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि ।
 प्र या भूमिं प्रवत्वति म्हा जिनोषि महिनि ॥ ५.०८४.०१
 स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रति ष्टोभन्त्यक्तुभिः ।
 प्र या वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि ॥ ५.०८४.०२
 दृळ्हा चिद्या वनस्पतीन्क्षमया दर्धर्ष्योजसा ।
 यत्ते अभ्रस्य विद्युतो दिवो वर्षन्ति वृष्टयः ॥ ५.०८४.०३

प्र सम्राजे बृहदर्चा गभीरं ब्रह्म प्रियं वरुणाय श्रुताय ।
 वि यो जघान शमितेव चमोपस्तरे पृथिवीं सूर्याय ॥ ५.०८५.०१
 वनेषु व्यस्तर्क्षं ततान वाजमर्वत्सु पर्य उस्त्रियासु ।
 हृत्सु क्रतुं वरुणो अप्सवशृगिनं दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रौ ॥ ५.०८५.०२
 नीचीनवारं वरुणः कवन्धं प्र ससर्ज रोदसी अन्तरिक्षम् ।
 तेन विश्वस्य भुवनस्य राजा यवं न वृष्टिव्युनत्ति भूम ॥ ५.०८५.०३
 उनत्ति भूमिं पृथिवीमुत द्यां यदा दुग्धं वरुणो वष्यादित् ।
 समभ्रेण वसत् पर्वतासस्तविषीयन्तः श्रथयन्त वीराः ॥ ५.०८५.०४
 इमाम् प्वासुरस्य श्रुतस्य मही मायां वरुणस्य प्र वोचम् ।
 मानेनैव तस्थिवां अन्तरिक्षे वि यो ममे पृथिवीं सूर्येण ॥ ५.०८५.०५
 इमाम् नु कवितमस्य मायां मही देवस्य नकिरा दर्धर्ष ।
 एकं यदुदना न पूणन्त्येनीरासिञ्चन्तीरवनयः समुद्रम् ॥ ५.०८५.०६
 अर्यम्यं वरुण मित्र्यं वा सखायं वा सदमिद्भ्रातरं वा ।
 वेशं वा नित्यं वरुणारणं वा यत्सीमागश्चकृमा शिश्रथस्तत् ॥ ५.०८५.०७
 कित्वासो यद्विरिपुर्न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विस्र ।
 सर्वा ता वि ष्य शिथिरेव देवाधा ते स्याम वरुण प्रियासः ॥ ५.०८५.०८

इन्द्राग्नी यमवथ उभा वाजेषु मर्त्यम् ।
 दृळ्हा चित्स प्र भेदति दुम्ना वाणीरिव त्रितः ॥ ५.०८६.०१
 या पृतनासु दुष्टरा या वाजेषु श्रवाय्या ।
 या पञ्च चर्षणीरभीन्द्राग्नी ता हवामहे ॥ ५.०८६.०२
 तयोरिदमवच्छ्वस्तिग्मा दिद्युन्मघोनोः ।

प्रति दृणा गभस्त्योर्गवां वृत्रघ्न एषते ॥ ५.०८६.०३
 ता वामेषे रथानामिन्द्राग्नी हवामहे ।
 पती तुरस्य राधसो विद्वांसा गर्विणस्तमा ॥ ५.०८६.०४
 ता वृधन्तावनु दून्मर्ताय देवावदभा ।
 अर्हन्ता चित्पुरो दधेऽशेव देवावर्षते ॥ ५.०८६.०५
 एवेन्द्राग्निभ्यामहावि हव्यं शूष्यं घृतं न पूतमद्भिभिः ।
 ता सूरिषु श्रवो बृहद्रथिं गृणत्सु दिधृतमिषं गृणत्सु दिधृतम् ॥ ५.०८६.०६

प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवयामरुत् ।
 प्र शर्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥ ५.०८७.०१
 प्र ये जाता महिना ये च नु स्वयं प्र विस्रना ब्रुवत एवयामरुत् ।
 ऋत्वा तद्वो मरुतो नाधृषे शवो दाना मद्हा तदेषामधृष्टासो नाद्रयः ॥ ५.०८७.०२
 प्र ये दिवो बृहतः शृण्वरे गिरा सुशुक्वानः सुभ्व एवयामरुत् ।
 न येषामिरी सधस्थ ईष्ट आँ अग्नयो न स्वविद्युतः प्र स्यन्द्रासो धुनीनाम् ॥ ५.०८७.०३
 स चक्रमे महतो निरुरुक्रमः समानस्मात्सदस एवयामरुत् ।
 यदायुक्त त्मना स्वादधि ष्णुभिर्विष्पर्धसो विमहसो जिगाति शेवृधो नृभिः ॥ ५.०८७.०४
 स्वनो न वोऽमवात्रेजयद्वेषा त्वेषो ययिस्तविष एवयामरुत् ।
 येना सहन्त ऋञ्जत स्वरोचिषः स्थारश्मानो हिरण्ययाः स्वायुधास इष्मिणः ॥ ५.०८७.०५
 अपारो वो महिमा वृद्धशवसस्त्वेषं शवोऽवत्वेवयामरुत् ।
 स्थातारो हि प्रसितौ सदृशि स्थन ते न उरुष्यता निदः शुशुक्वांसो नागनयः ॥ ५.०८७.०६
 ते रुद्रासः सुमखा अग्नयो यथा तुविद्युम्ना अवन्त्वेवयामरुत् ।
 दीर्घं पृथु पप्रथे सन्न पार्थिवं येषामज्मेष्वा महः शर्धास्यद्भुतैनासाम् ॥ ५.०८७.०७
 अद्वेषो नो मरुतो गातुमेतन श्रोता हव जरितुरेवयामरुत् ।
 विष्णोर्महः समन्यवो युयोतन स्मद्रथ्योऽ न दसनाप द्वेषांसि सनुतः ॥ ५.०८७.०८
 गन्ता नो यज्ञं यज्ञियाः सुशमि श्रोता हवमरक्ष एवयामरुत् ।
 ज्येष्ठासो न पर्वतासो व्योमनि यूयं तस्य प्रचेतसः स्यात दुर्धर्तवो निदः ॥ ५.०८७.०९

Last updated July 2, 2013

Special mention : Initial processing and help by Avinash and Shashi Sathaye,
 Avinash Chopde, Shree Devi Kumar, Sunder Hattangadi, John Gardner.
 Reprocessed from Original in final form by Detlef Eichler with additional corrections.
 See Detlef's site <http://www.detlef108.de/Rigveda.htm>
 for other details and formats.

The text is shown with accents (Anudattas, dependent Svaritas,
 and independent Svaritas including Kampas). Words are connected (agnimIle).
 Ch is doubled as in gachChati according to the rules of Rigveda-Pratishakhya.

At the end of a word m is replaced by Anusvara M if the initial letter of the following word is a labial stop consonant (p, ph, b, bh, m).
Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been restored.

Source : The Aufrecht/van Nooten/Holland (Samhita) version of the Rigveda (<http://www.people.fas.harvard.edu/~witzel/onlineRV.htm>). In this text accented vowels have Udatta or 'independent Svarita' markers. Kampas are not shown. Words are separated (agnim ILe). Ch is not doubled as in gaChati. At the end of a word we find m before a following labial stop consonant (p, ph, b, bh, m).
Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been dropped according to a rule of Rigveda-Pratishakhya.

Send corrections to : detlefeichler@googlemail.com, sanskrit@cheerful.com

The text is to be used for personal studies and research only.
Any use for commercial purpose is prohibited as a 'gentleman's' agreement.

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated July 7, 2013
<http://sanskritdocuments.org>